

Meditatiën voor de maandelijksche afzondering of recollectie

<https://hdl.handle.net/1874/236016>

mm 13226

~~Plu. 71 - 337~~

MEDITATIËN

VOOR DE

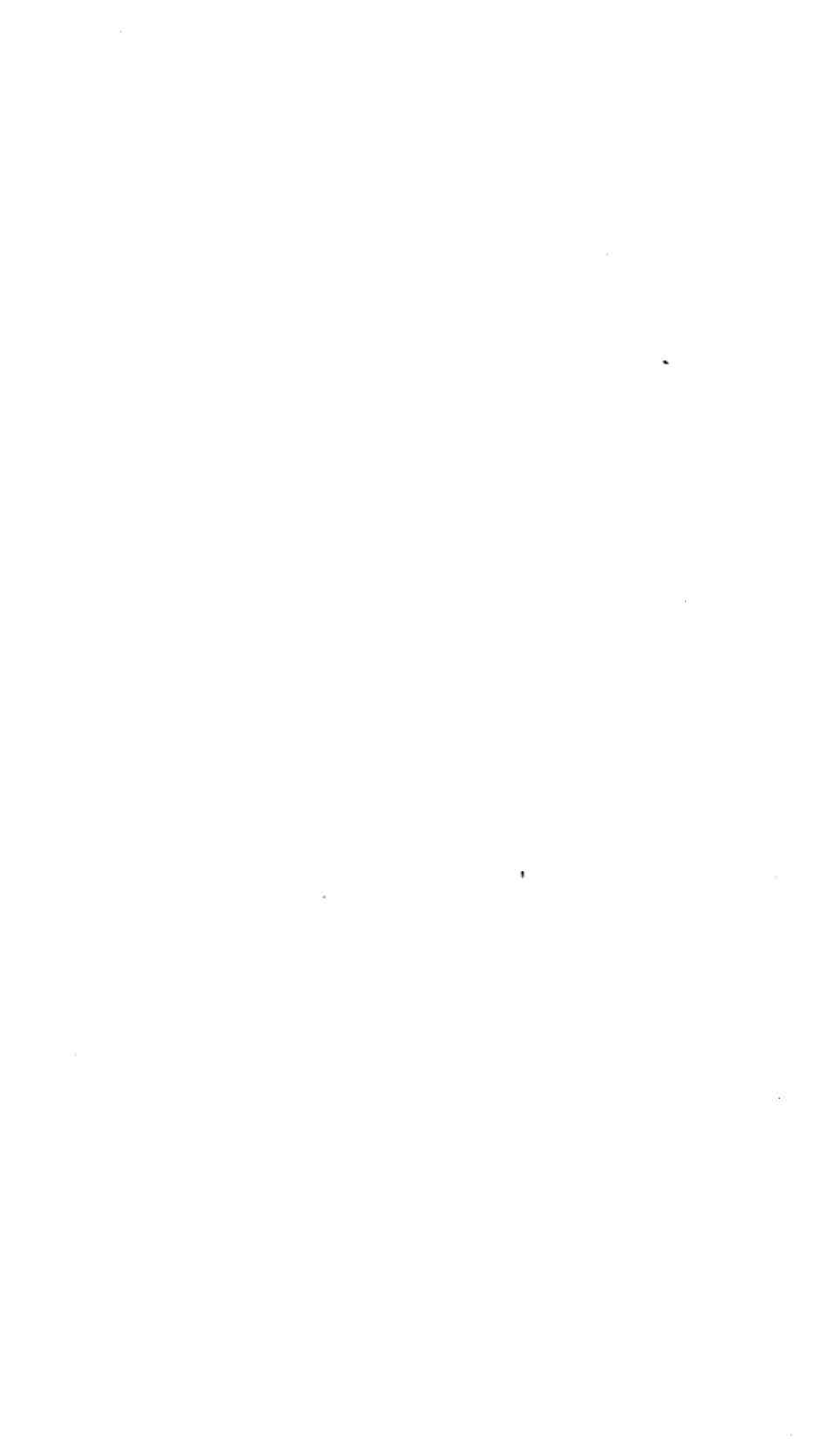
MAANDELIJKSCHE AFZONDERING

OF

RECOLLECTIE.

HERTOGENBOSCH,
W. VAN GULICK,

1874.

287

MEDITATIËN

VOOR DE

MAANDELIJSCH E AFZONDERING

OF

RECOLLECTIE.

's HERTOGENBOSCH,
W. VANGULICK,
1874.

IMPRIMATUR.

ULTRAJECTI
1 Sept. 1874.

J. H. WENSING,
Emer. Prof. Libr. Cens.

MEDITATIE

VOOR

den Vooravond van iederen Recollectie-dag.

Beweegredenen en middelen om de maandelijksche afzondering met groote vrucht te doen.

Voorbereidend Gebed. — Blz. 13.

1ste Voorspel. — Verbeeld U de stem des Heeren te hooren, zeggende: »Geef rekening van uw rentmeesterschap.»

2de Voorspel. — Vraag de genade, om het goed of het slecht gebruik, dat gij van de vorige maand gemaakt hebt, te kennen.

1ste Punt. — Beweegredenen om de maandelijksche afzondering met groote zorg te doen.

Overwegingen. De oefening der maandelijksche afzondering of Recollectie is door de Heiligen, door alle Bestuurders van religieuze instellingen aanbevolen, en is bovendien door onze H. H. Regelen voorgeschreven. Ook heeft God er altijd groote, buitengewone genaden aan verbonden. Het geldt hier, onze dierbaarste belangen; n. l. de belangen onzer ziel, onzer eeuwigheid.

Gedurende de maand, die sedert de laatste recollectie verlopen is, heb ik veel voor anderen gedaan; hoe dwaas

zou het zijn, mij zelve te verwaarloozen! — Mogelijk zal deze Recollectie voor mij de laatste zijn; hoe zou ik ze doen, indien ik wist, dat het de laatste ware? In alle geval, God zal er mij eene strenge rekenschap van vragen, als van eene groote genade . . . Volgens de beschikking Zijner Voorzienigheid, moet zij krachtig helpen, om mij voor een groot onheil te bewaren, namelijk om te beletten, dat ik de voornemens, in mijne laatste afzondering gemaakt, geheel uit het oog verlieze; dat ik mijne geestelijke oefeningen langzamerhand zeer onachtzaam verrichte, en er niet meer de kracht in vinde, die mij in den geestelijken strijd moet staande houden, voornamelijk in zekere hachelijke oogenblikken, waarvan de volharding in mijne heilige roeping kan afhangen.

Toepassingen. Overweeg met aandacht deze beweegredenen om uwe maandelijksche afzondering met groote zorg te doen; zie toe welke verzuimenissen er misschien in de vorige hebben plaats gehad, en neem het besluit, die te vermijden; vraag door de voorspraak van den H. Ignatius de genade, aan dit voornemen getrouw te blijven.

Gevoelens. Geef aan God uwe verlangens, uwe vrees en uwe hoop te kennen.

Voornemens. Spaar geene moeite, om de vruchten der Recollectie te verzekeren.

2de Punt. — Middelen om de Recollectie met groote vrucht te doen.

Overwegingen. Het eerste middel is de vrees van dezelve niet goed, niet zorgvuldig genoeg te doen, omdat men er reeds zoo vele gedaan heeft; bijgevolg de vrees, van er niet genoeg belang in te stellen.

Tweede middel. Tracht van den vóóravond af, al uwe gedachten op de Recollectie te vestigen; de punten der overweging er op toe te passen, en voor stof te nemen, wat het meest geschikt is, om uw geest te verlichten, en goede gevoelens in uw hart te verwekken.

Een derde middel is, alvorens in te slapen, eene vurige

begeerte in zich op te wekken, van vele vruchten uit de recollectie te trekken; tevens vast vertrouwende er beter, sterker en ijveriger door te worden, en geschikter voor den dienst van God en den evennaaste.

Vierde middel. De H. Mis met eene bijzondere gods-vrucht hooren, ten einde groot voordeel uit de recollectie te trekken; dezelve in de H. Communie aan het H. Hart van Jezus aanbevelen, en er het offer van de eene of andere oefening van boetvaardigheid of versterving bijvoegen.

Toepassingen. Beken, dat het gebruik dezer middelen geene heldhaftige opofferingen, noch overgrootte moeite of inspanning kost; dat zij van den anderen kant, alle van een onbetwistbaar belang en nut zijn; breng ze dan met zorg in oefening.

Gevoelens. Mijn hart is bereid, o Heer . . . Leer mij Uwen wil volbrengen.

Voornemens. Zich de maandelijksche recollectie, die men het beste gedaan heeft, in het geheugen roepen, ten einde deze met dezelfde zorg te doen.

3de Punt. — Manier om met vrucht rekenschap van zijn geweten te geven.

Overwegingen. Om het doel der maandelijksche afzondering, nl. de verbetering des levens, volkomen te bereiken, moet men trachten zich zelve wel te kennen, duidelijk in te zien, waarin men zich kan en moet verbeteren. Te dien einde doet men het onderzoek der maandelijksche afzondering. Het is zeer heilzaam voor den geestelijken voortgang, dat de zusters, bij gelegenheid, dat zij rekening van geweten geven, aan de Overste mededeelen, wat zij bij dit onderzoek bijzonders hebben opgemerkt. Maar om het met vrucht te doen, moet men: 1°. zich in staat stellen om deze rekenschap van geweten wel te doen; 2°. met eene groote oprechtheid en vertrouwen zijn hart aan de Overste openleggen.

Toepassingen. Ziehier de wijze, om dit alles met vrucht te doen: 1°. Zich te gelegener tijd en plaats afzonderen,

en zich in Gods tegenwoordigheid stellen. 2°. De genade vragen, om zich zelven wel te kennen en te doen kennen. 3°. Het onderzoek over de verloopende maand doen. 4°. Werkstellige en bepaalde voornemens maken. 5°. Dezelve, door de tusschenkomst der allerheiligste Maagd Maria, aan God opofferen.

Samenspraak met het H. Hart van Jezus.

MEDITATIEN VOOR DE MAANDELIJKSCHE
RECOLLECTIE.

MAAND JANUARI.

1ste Meditatie van het H. Hart. Blz. 134.

2de Meditatie.

*Beweegredenen, kenteekenen en hulpmiddelen tot den
geestelijken voortgang.*

Voorbereidend gebed. — Blz. 13.

1ste Voorspel. — Zich Jezus voorstellen, deze woorden tot ons richtende: »Zijt volmaakt, gelijk uw Hemelsche Vader volmaakt is." (Matth. 5.)

2de Voorspel. — De genade vragen, dagelijks in de deugd te vorderen.

1ste Punt. — Beweegredenen tot geestelijken voortgang.

Overwegingen. De eerste beweegreden is de verplichting: als religieuzen zijn wij gehouden, ten minste met aanwending van eenige middelen, naar de Christelijke volmaaktheid te streven.

Deze woorden van den goddelijken Zaligmaker worden beschouwd als tot al zijne leerlingen gericht; doch mogen wij niet zeggen, dat zij als een stellig gebod bevatten, niet van de volmaaktheid te bereiken, want zulks is voor een schepsel onmogelijk, maar wel van naar de volmaaktheid te streven door edelmoedige en standvastige pogingen

met andere woorden van dagelijks vorderingen in de deugd te maken.

De tweede beweegreden is het nut. Vooruitgaan in deugd is nieuwe verdiensten, nieuwe aanspraak op glorie en gelukzaligheid in den Hemel winnen. Hoezeer is deze gedachte geschikt om onzen ijver op te wekken.

De derde beweegreden is de gemakkelijheid. Onze H. Staat roept ons tot volmaaktheid. Wij zijn van alle hindernissen bevrijd en hebben middelen in overvloed.

Toepassingen. Hoe komt het dan, dat wij nog zoo onvolmaakt zijn, en zoo weinig vorderingen in de deugd maken? De oorzaak daarvan is, dat onze wil niet sterk, niet standvastig is. Wij willen wel, maar wij willen niet krachtig; wij beginnen, doch voltrekken niet. Om vooruit te gaan, moeten wij ons zelve geweld aandoen; en dit vreezen wij, wij wijken terug voor de minste moeielijkheden.

Gevoelens. O mijne ziel, hoelang zult gij u zelve misleiden? Zult gij nog langer voortgaan, u een bitter, doch vruchteloos naberouw te bereiden voor uw sterfbed, wanneer God u strenge rekenschap zal afvorderen van zooveel middelen tot heiliging en volmaaktheid, die Hij u in uwen H. Staat gegeven heeft.

Voornemens. Ik zal mijne traagheid afleggen en de voornemens ten uitvoer brengen, die ik in de jaarlijksche retraite gemaakt heb, toen ik met God alleen was en het helder licht des geloofs mij bescheen.

2de Punt. — Kenteekenen van geestelijken voortgang.

Overwegingen. Ziehier eenige teekenen, waaraan gij kunt zien, of gij in de volmaaktheid voortgaat. 1°. Zoo gij inniger het geluk gevoelt uwer roeping, en haar meer en meer liefhebt. 2°. Zoo gij zeldzamer valt in sommige dagelijksche zonden, die u tot gewoonte waren geworden. 3°. Zoo gij de bekoringen gemakkelijker overwint. 4°. Zoo gij meer verstervingen oefent. 5°. Zoo gij van tijd tot tijd nieuwe middelen vindt om uwe communiën, uwe bezoeken bij het H. Sacrament godvruchtiger te doen. 6°. Zoo gij gevoelt,

dat de verachting der wereld en van al wat God niet is in uw hart toeneemt, en gij minder moeite hebt om de gedachten van eigenliefde te verwijderen. 7°. Zoo gij met meer moed, kalmte en onderwerping de kruisen, de vernederingsen enz. verdraagt.

Toepassingen. Tracht veel voordeel uit deze opmerkingen te trekken. Zij zullen u verlichten, en u of veel vreugde of veel schaamte en vrees baren.

Gevoelens. Ik zal God een edelmoedig hart vragen, en mij tot den geestelijken strijd aanwakkeren door de gedachte, dat de voortgang in de volmaaktheid niet zoo moeielijk is, als velen zich inbeelden.

Voornemens. Ik zal den raad in oefening brengen door den schrijver der Nafvolging gegeven: »Waak over u zelvek wek u zelvek op, en hoe zich ook anderen gedragen, verzuim u zelvek niet. Gij zult voortgaan, naarmate gij u zelvek geweld aandoet.»

3de Punt. — Hulpmiddelen tot geestelijken voortgang.

Overwegingen. Er zijn er hoofdzakelijk drie: Het eerste is, zich elken morgen bij het ontwaken krachtig op te wekken tot den geestelijken strijd, in de zoete hoop eenen dag rijk aan overwinningen en goede werken door te brengen. Het tweede is, zich voor zoover het van ons afhangt in geestelijke vreugd en in vertrouwen te bewaren; dit is het groote middel om snelle vorderingen in den dienst van God te maken, zooals de H. Koning David getuigt: »Ik heb den weg uwer geboden met snelle schreden bewandeld, dewijl Gij mijn hart hebt verruimd.» (Ps. 118.) Het derde middel, dat alle andere veronderstelt, is in zijn eersten ijver te volharden, of dien weder op te wekken, zoo hij verloren is gegaan. — Waarom ziet men gewoonlijk een snellen voortgang bij de Novicen? — Omdat zij zeer ijverig zijn.

Toepassing. Gebruik deze middelen, onderzoek, door welk middel gij vooral zult geholpen worden, en breng het krachtdadig en met volharding ten uitvoer. Welke vreugde zal het u op uw sterfbed en gedurende de geheele eeuwigheid doen smaken,

Samenspraak met de H. Maagd en den H. Jozef, om door hunne voorspraak de genade te bekomen, van een ernstig streven naar de volmaaktheid in ons gaande te houden.

3de Meditatie.

De in- en de uitwendige Religieuzen.

Voorbereidend gebed. Blz. 13.

1ste Voorspel. — Stellen wij ons voor, hoe Jezus, aan tafel gezeten bij eenen Farizeër, door Zijne waardige houding en geheel zijn voorkomen eerbied inboezemt aan de talrijke genoodigden.

2de Voorspel. — De genade vragen, van voor het inwendige te zorgen zonder het uitwendige te verwaarloozen.

1ste Punt. — Jezus verwijt den Farizeër, dat hij alleen voor het uitwendige zorgt.

Overwegingen. »Terwijl Jezus het volk onderrichtte», zegt de H. Lucas, »verzocht een Farizeër Hem, het middagmaal bij hem te nemen». Jezus nam de uitnodiging aan: »En het huis binnengetreden zijnde, zat Hij aan. Maar de Farizeër begon bij zich zelve te denken, waarom heeft Hij zich vóór het middagmaal niet gewasschen? De Heer, die zijne gedachten kende, zeide tot hem: »Gij, Farizeën, reinigt het uitwendige der schotels..... doch uw inwendig is vol roof en ongerechtigheid.» (Hdst. 11).

Door deze beeldspraak, waarin de mensch bij een beker of schotel vergeleken wordt, verbiedt Jezus ons niet op het uitwendige, of op hetgeen de menschen in ons zien kunnen, te letten; maar Hij wil en beveelt, dat onze eerste zorg zij voor het inwendige, voor de zuiverheid der ziel, waardoor de mensch aan God behaagt.

Toepassingen. Wij moeten dus vooral bezorgd zijn, in

ons den inwendigen mensch te vormen, zuiver en met degelijke deugden versierd, zonder nogtans de vorming van den uitwendigen mensch te verwaarloozen. Immers, eene religieuze, die zou meenen, zich te mogen ontslaan van de regelen van zedigheid en wellevendheid, zou, tot groot nadeel van den godsdienst en het heil der zielen, de verachting der menschen over zich en de geheele Congregatie aftrekken.

Gevoelens. Een vurig verlangen in zich opwekken, om volmaakt te worden in de oogen van God en in die der menschen.

Voorneemens. Dikwijls aan deze woorden van den Apostel denken: »Wij zorgen het goede te doen niet alleen voor God maar ook voor de menschen.» (Rom. 12).

2de Punt. — De Religieuze, zorgende voor het inwendige.

Overwegingen. Er zijn vooral drie zaken, die de inwendige religieuze vormen, en van haar een mensch maken volgens het hart en het welbehagen van God: 1°. De zuiverheid van geweten d. i. een groote afschrik van elke zonde, niet alleen van de doodzonde, maar ook, voor zooveel het in onze macht is, van de dagelijksche zonde. Hoe grooter deze zuiverheid van geweten is, des te grooter welbehagen schept God in zich aan ons te doen kennen, en mede te deelen. 2°. De vereeniging met God door den geest van gebed, door het veelvuldig gebruik van schietgebeden; zoodat wij, volgens de uitdrukking van den Apostel: *Perfectus sit homo Dei* (2 Tim. 3) volmaakte menschen volgens God zijn, beziel met den geest van God: God in alles, en alles in God ziende. 3°. De zuiverheid van meening, waardoor wij alleen aan God zoeken te behagen, en zoo doende, al onze werken in zekeren zin vergoddelijken.

Toepassingen. Hoe is het gesteld met uwe zuiverheid van geweten, uwe vereeniging met God, uwe zuiverheid van meening? Hoe, betrekkelijk het gebruik der middelen van godsvrucht, die onontbeerlijk zijn voor allen, die deze zuiverheid grooter, deze vereeniging inniger, deze zuivere meening volmaakter willen doen worden!

Gevoelens. Verneder U voor God, omdat gij nog zoo weinig inwendig, zoo weinig vereenigd met God zijt.

Voornemens. Met vernieuwde pogingen de middelen gebruiken, om in ons den inwendigen mensch te volmaken.

3de Punt. — De Religieuze, zorgende voor het uitwendige.

Overwegingen. — De menschen, die niets zien dan het uitwendige, oordeelen over het inwendige van de religieuzen alleen naar het uitwendige.

Daaruit ontstaat voor iederen religieus, die met de zielezorg of met liefdewerken belast is, de verplichting, van zijn uitwendig zóó te regelen, dat hij de achting en het vertrouwen der menschen winne, ten einde dezen op hunne beurt voor God te winnen. Vele zaken kunnen hem bijzonder helpen dit doel te bereiken: 1°. Eene waardige houding: zedigheid en wellevendheid, zonder gemaaktheid; liefde en inschikkelijkheid in den omgang, zonder zwakheid noch vleierij. 2°. De geest van opoffering, vereenigd met belangeloosheid; een voorzichtige en zachtmoedige ijver; lieftaligheid, minzaamheid en eenvoudigheid, gepaard met wetenschap en religieuzen ernst. 3°. Regelmatigheid van gedrag; standvastigheid en zachtmoedigheid in tegenspoed en vervolging, en ootmoedigheid bij goeden uitslag en in voorspoed.

Toepassingen. Onderzoek, wat U onder deze verschillende opzichten ontbreekt, en hoop vastelijk de noodige genaden te bekomen, om het ontbrekende aan te vullen. De zaak is niet gemakkelijk, en toch is zij van het hoogste belang.

Zij eischt oplettendheid en eene gedurige waakzaamheid over ons zelve. Het is nuttig, er dikwijls het bijzonder onderzoek over te doen.

Samenspraak met de Beschermheiligen der Congregatie, opdat gij, even als zij, een heerlijk schouwspel wordet, voor God en voor de menschen.

MAAND FEBRUARI.

1ste Meditatie van het H. Hart. Blz. 137.

2de Meditatie.

Naauwkeurige naleving der H. H. Regelen.

Voorbereidend Gebed. — Blz. 13.

1ste Voorspel. — Zich Jezus voorstellen, neêrgezeten op den Berg.

2de Voorspel. — Vraag eene groote achting en eene vurige liefde voor de religieuze tucht.

1ste Punt. — Getrouwheid aan alle voorschriften der tucht.

Overwegingen. »Vermeent niet, dat ik gekomen ben, om de wet te niet te doen . . . Ik zeg U, voorwaar: tot dat hemel en aarde zullen voorbijgaan, zal er geen letter of stipje van de wet vergaan, voor dat alles geschied zij.” (Matth. 5).

Jezus geeft ons door deze woorden genoegzaam te verstaan, hoezeer Hij verlangt, dat wij zelfs de minste voorschriften van onze Regelen en van de Kloostertucht naauwkeurig onderhouden. Hierdoor moeten wij ons eigenlijk van de wereldlingen onderscheiden, dat wij, de vrije beschikking over ons zelve tot in de minste bijzonderheden des levens, uit liefde tot God hebben afgestaan, om het juk van den regel in het gemeenschappelijk leven, te dragen. Wij zouden niet beantwoorden aan de verplichtingen, die wij voor God hebben aangegaan, indien wij weinig prijs

stelden op sommige punten van de kloostertucht of van den regel.

Toepassingen. Vraag U zelven, hoe gij gesteld zijt, aangaande de onderhouding van het gemeente-leven? Om er met zekerheid over te oordeelen, moet gij in eenige bijzonderheden treden: — Welk is uwe nauwkeurigheid om spoedig en met ingetogenheid op te staan; om U, op het eerste teeken der klok, naar de verschillende oefeningen te begeven: bezoek bij het H. Sacrament, de overweging, onderzoek, gemeenschappelijke gebeden enz.? Zijt gij getrouw in het onderhouden der regelen van stilzwijgendheid, zedigheid en ingetogenheid!

Gevoelens. Vraag vergiffenis voor uwe vroegere onachtzaamheden, bijzonder voor die, welke eene gewoonte geworden zijn.

Voornemens. Van dit oogenblik af, bijzonder op zich zelven letten, betrekkelijk het stipt onderhouden van de H. H. Regelen en de Kloostertucht.

2de Punt. — Gevaar van de minste overtredingen der H. H. Regelen.

Overwegingen. Overweeg aandachtig het vervolg van de woorden van Jezus: »Die derhalve één van de kleinste geboden te niet doet, en de menschen alzoo leert, zal in het rijk der Hemelen de geringste genoemd worden . . . , want ik zeg U: indien uwe rechtvaardigheid niet overvloediger is dan die der Schriftgeleerden en Farizeën, zult gij niet ingaan in het rijk der Hemelen.” (Matth. 5). — Overweeg bovendien hetgeen de schrijver der Navolging zegt: »Een religieus, die zonder tucht leeft, dat is, die nalaat, wat hem te lastig valt, is in gevaar van diep te vallen. Want die zich niet wacht voor kleine gebreken, zal allengs in grootere vallen” (I: 25) en gij zult begrijpen, hoe vermetel en gevaarlijk het is, *uit gewoonte* sommige punten van den regel te verwaarloozen: gevaarlijk voor U en gevaarlijk voor anderen, ter oorzaak van het slecht voorbeeld.

Toepassingen. Indien gij U schuldig gevoelt, tracht dan de oorzaak van het kwaad te ontdekken, ten einde het te verhelpen. De gewone oorzaak is de verstrooidheid: Men verricht zijne geestelijke oefeningen met groote onachtzaamheid, de geest verflauwt, het hart verdort. Alsdan zoekt men, onder voorwendsel van ijver en wellevendheid, zijn troost in den omgang met wereldsche menschen, en men beroept zich, als het ware, op de groote ongeregeldheden, die men in hen opmerkt, om zijne eigen ongetrouweden aan den regel te verontschuldigen. Ten laatste eindigt men, met er geen acht meer op te slaan, en den geest der wereld aan te nemen.

Gevoelens. Bid en smEEK den Heer, dat Hij u tegen zulke groote begoochelingen en droevige gevolgen behoede. Moedig u aan, uwe medezusters te stichten door eene nauwkeurige naleving der regeltucht, tot meerdere glorie van God.

Voornemens. De spreuken en grondstellingen, welke de verflauwing zouden kunnen begunstigen, verwerpen; zich de merkwaardige woorden van den H. Geest herinneren: »Die het kleine veracht, zal allengs afvallen.» (Eccl. 19.)

3de Punt. — Voordeelen van de nauwkeurige onderhouding der H. H. Regelen.

Overwegingen. Overweeg het vervolg der woorden van uwen goddelijken Meester: »Die dezelve onderhoudt», — te weten de geboden, zelfs de kleinste, — »en leert, zal groot zijn in het rijk der Hemelen.» (Matth. 5.) Groot, omdat hij daardoor het bewijs geeft van eene groote edelmoedigheid in den dienst Gods; groot, omdat hij door woord en voorbeeld, krachtadig medewerkt aan de volharding en aan den geestelijken voortgang van den evennaaste, vooral van zijn medebroeders en zusters.

Toepassingen. Deze overweging is voor ons zeer beemoedigend; laten wij haar altijd in het geheugen houden, en wij zullen getrouw zijn aan de minste voorschriften van den regel. Bidden wij God, dat een vurige ijver en eene

heilige liefde voor de regeltucht onder ons mogen heerschen opdat de volgende woorden van den Schrijver der Navolging op onze Congregatie kunnen worden toegepast: »Hoe schoon en aangenaam is het ijverige en godvruchtige kloosterlingen te zien, die hun regel nauwkeurig onderhouden.»

Samenspraak met den H. Josef, die zich in een verbor-gen leven heiligde, door zijne getrouwheid in kleine zaken en door zijne vereeniging met God in den dagelijkschen arbeid.

3de Meditatie.

Over de vurigheid van den geest in den dienst van God.

Voorbereidend gebed. — Blz. 13.

1ste Voorspel. — Zich den H. Paulus voorstellen, zeggende: »Zijt vurig van geest, dient den Heer.» (Rom. 12.)

2de Voorspel. — Bid God, dat Hij u doe kennen, waarin de ijver in Zijnen dienst bestaat, en dat Hij u met eene groote achting voor, en een vurig verlangen naar denzelfven beziele.

1ste Punt. — Waarin de ijver in den dienst des Heeren bestaat.

Overwegingen. De nauwkeurigheid in het onderhouden van alle voorschriften der kloostertucht veronderstelt ijver. Inderdaad, wat is de ijver anders dan de vaardigheid, waarmede men zich gewillig begeeft tot alles, wat den dienst van God betreft? Als deze gesteldheid der ziel eene gewoonte geworden is, verdient zij den naam van deugd, want tot de deugd wordt gewoonte vereischt; alhoewel de ijver, op zijn strengst genomen, volgens den H. Thomas, niets is dan eene hoedanigheid van de deugd van godsdienstigheid, of, volgens anderen, van de deugd van liefde. Het is dus zonneklaar, dat de ijverige religieuze eene getrouwe onderhoudster zal zijn van de kleinste punten der regelen, waarin zij Gods wil ziet uitgedrukt.

Toepassingen. Overdenk wel deze woorden der Navolging: »Wij zouden dagelijks ijveriger moeten worden, en meer en meer voortgang doen in de deugd; maar men rekent het reeds voor zeer veel, als men een gedeelte van zijn eersten ijver behouden heeft.» Deze woorden van den schrijver, die uitmunt in grondige menschenkennis, bevatten iets zeer vernederends voor ons; wij zouden het willen betwisten, doch vindt gij er het bewijs niet van in u zelve?... Vergelijk eens het eerste jaar van uw religieus leven met het laatste; welk der twee is beter ten opzichte van nauwkeurigheid en ijver? Wat blijft er van uw eersten edelmoedigen ijver over? Tot welk een hoogen trap van deugd zoudt gij reeds gekomen zijn, indien hij niet verminderd ware!

Gevoelens. Zich voor God verootmoedigen — zich opwekken — zich aanmoedigen.

Voornemens. Elken morgen bij het opstaan zijne goede voornemens vernieuwen, zijn ijver verlevendigen.

2de Punt. — Geluk van de ijverige of vurige Religieuze.

Overwegingen. God daalt met den overvloed van al zijne gaven neder op hem, die Hem met een rein gemoed en met ijver dient. Dit is eene zekere waarheid: voor den ijverige alles; voor den lauwe niets. De ijverige religieuze heeft de zuiverheid en den vrede des harten, zij geniet een onverstoorbaar geluk; zij gevoelt den last van den arbeid niet, en het juk van den religieuzen staat is haar aangenaam en licht; de grootste opofferingen veranderen in vermaken. En hoeveel verdiensten verzamelt zij niet in korten tijd? De ijverige religieuze geeft troost aan hare overste en stichting aan hare medezusters; zij trekt de zegeningen des Hemels over haar, over hare goede werken en over den arbeid, dien zij verrichten, af; kortom, zij gaat aanhoudend voort in de deugd; haar ijver zal haar de volharding tot het einde en eene overmaat van gelukzaligheid in den Hemel verwerven.

Toepassingen. Zoo gij niet altijd zeer ijverig geweest zijt, zijt gij het ten minste bij tusschenpoozen geweest; welnu, hebt gij toen niet al deze voordeelen van den ijver onderzonden? Waart gij toen niet gelukkig? Gevoeldet gij niet de waarheid van hetgeen de Psalmist in eene heilige verwoering uitriep: »Hoe zoet is het den Heer te dienen?» Wek dan uw eersten ijver op, indien hij verflauwd is; onderzoek hoe en door welke godvruchtige middelen gij dien ijver hadt verworven; verzeker u het behoud er van door dezelfde middelen.

Gevoelens. Akte van geloof aan de waarheid der opgenoemde voordeelen van den ijver van elk in het bijzonder Verlangen en vurige begeerten, om ze te genieten.

Voornemens. De voorbeelden van ijver, welke uwe medezusters u geven, navolgen.

3de Punt. — Ongeluk van de lauwe religieuze.

Overwegingen. Als gij begint te verflauwen, zult gij u welhaast kwalijk bevinden. »De onachtzame en lauwe religieus heeft kwelling op kwelling; hij ontmoet van alle kanten verdriet en walging, want de inwendige troost ontbreekt hem en den uitwendigen mag hij niet zoeken» (I: 25). Zoo schildert Thomas à Kempis het ongeluk af van den lauwen religieus. De lauwe religieuze is inderdaad ongelukkig, omdat zij, door hare ongeregelde driften overmeesterd, dagelijks hare ziel met vele vlekken besmeurt; zij zoekt den vrede, en vindt dien niet; zij draagt het juk van het religieuze leven, zonder er de vertroosting van te smaken zij werkt veel, en zamelt weinig vruchten in voor de eeuwigheid; eindelijk, zij loopt gevaar hare roeping te verliezen, en met deze misschien de vriendschap van God en hare eeuwige zaligheid!

Toepassingen. Deze gedachten moeten u eene groote vrees, of liever een levendigen afschrik van de lautheid inboezemen, te meer daar onze natuur, verzwakt door de erfzonde, tot verslapping neigt. Zoo gij er in gevallen

zijt, haast u, spaar geene moeite, om er uit op te staan. Uw zielbestierder zal u de middelen daartoe aan de hand geven; gebruik die met grootmoedigheid en standvastigheid. Bid God, dat Hij u ondersteune in den strijd, en dat Hij de voornemens, die gij maken zult, zegene.

Samenspraak met het goddelijk Hart van Jezus.

MAAND MAART.

1ste Meditatie: van het H. Hart. Blz. 140.

2de Meditatie.

Avontelschap der christelijke opvoeding.

Voorbereidend gebed. — Blz. 13.

1ste Voorspel. — Stel u Jezus voor, tijdens zijn sterfelijk leven, toen men de kinderen bij Hem bracht, opdat Hij die zou zegenen, en verbeeld u, dat Hij ook tot u deze woorden richt: »Laat de Kleinen tot Mij komen, want hun is het rijk der Hemelen.»

2de Voorspel. — Vraag de noodige bekwaamheid, gepaard met een grooten ijver, om allen, die aan uwen zorg zijn toevertrouwd, zóó te onderwijzen, dat zij waarlijk kinderen Gods worden.

1ste Punt. — Uitnemendheid der christelijke opvoeding.

Overwegingen. De onderwijzende Orden zijn eene behoefte des tijds. Indien de onderwijzing, inzonderheid de opvoeding der jeugd, u is toevertrouwd, verheug er u over: het is het degelijkste van alle werken van ijver. Immers, de opvoeding vormt den mensch, schiept het opkomend geslacht, beslist over 's menschen lot voor den tijd en voor de eeuwigheid, over het lot van huisgezinnen en staten. Het is de goede opvoeding, die aan de Kerk waardige Bedienaren, aan den Staat rechtvaardige wetgevers en rechters, aan de huisgezinnen voorbeeldige hoofden en welopgevoede

kinderen , aan den Godsdienst beschermers en aan den Hemel Gelukzaligen geven moet Er zijn werken of oefeningen van ijver , die schitterender zijn in de oogen der menschen dan die van het onderwijs en de opvoeding der jeugd , maar er zijn er geene, die zoovele en zoo duurzame vruchten voortbrengen , die meer de achting van God en van de menschen verdienen.

Toepassingen. — Zorg dat deze gedachten altijd in uwen geest leven , en gij zult u niet licht laten overmeesteren door verveling of ontmoediging.

Gevoelens. Indien gij gebruikt wordt voor de opvoeding der jeugd , vraag dan dikwijls aan God de genade, om veel genegenheid er voor te gevoelen.

Voornemens. — Bereid zijn om , indien het Gods wil is, zijn geheele leven in het onderwijs door te brengen.

2de Punt. — Middelen om de opvoeding vrucht te doen dragen.

Overwegingen. De moeielijkheden , die men in de christelijke opvoeding der jeugd ontmoet , zijn groot en menigvuldig ; om er den goeden uitslag van te bekomen , wordt er meer vereischt dan een goede wil ; het gebruik van krachtige middelen is onmisbaar ; wij moeten vooral door eene vurige liefde, eene diepe ootmoedigheid, eene groote zuiverheid van geweten en van meening , Gods zegen over onze onderneming aftrekken ; wij moeten aanhoudend bidden , opdat de genade onzen moed ondersteune en ons helpe om te zegepralen over zoovele ongevoelige , wederspannige, dikwijls zeer hevige karakters ; wij moeten nauw vereenigd zijn met onze Oversten door de gehoorzaamheid ; met onze medezusters door de liefde , opdat er gelijkvormigheid zij in plan en werking ; wij moeten voorbeeldig zijn : geheel ons gedrag , meer nog dan onze woorden , moet prediken ; overigens is het hoogst noodzakelijk dat wij , het deel van den arbeid , dat ons is opgelegd , met hart en ziel zijn toegedaan , welken lust wij ook mochten gevoelen voor andere werken , voor andere studiën , in één woord , wij

moeten vol liefde, vol zelfverloochening, vol van den geest van opoffering zijn.

Toepassingen. Onderzoek ernstig, wat u ontbreekt, of aan welke gebreken gij u hebt plichtig gemaakt.

Gevoelens. Vraag aan God, dat Hij u helpe, om het ontbrekende te bekomen, en het gebrekkige in u te verbeteren.

Voornemens. Zich in niets sparen, om, voor zooveel het van ons afhangt, de vruchten van de christelijke opvoeding der jeugd te verzekeren,

3de Punt. — Voorzorgen, die men bij de christelijke opvoeding moet nemen.

Overwegingen. Arbeiden aan de opvoeding der jeugd, is niet zonder gevaren, bijzonder voor hen, die nog weinig in jaren gevorderd zijn: Velen, van wie men de schoonste verwachtingen had, zijn de droevige slachtoffers van hun onvoorzichtig zelfvertrouwen geworden! Om hun lot niet te deelen, moet gij op uwe hoede zijn: 1°. tegen de gevoelige genegenheid, welke gij voor eenige leerlingen in het bijzonder zoudt gevoelen: velen zijn van die gevoelige genegenheid tot eene ongeregelde liefde en eene schuldige gemeenzaamheid overgegaan; — 2°. tegen de zucht naar verstrooiing, waaruit verslapping en verlies van den religieuzen geest voortspruiten; — 3°. tegen den afkeer, welke door moeielijkheden of tegenwerking wordt veroorzaakt, en die, als men er geen acht op slaat, tot afkeer van de religieuze roeping zelve geleiden kan. — Om het zoo belangrijk doel der opvoeding niet te missen, moet gij daarenboven vermijden alle partijdigheid, de onregelmatigheid van luim en van gedrag, eene overdreven gestrengheid en eene al te groote toegevendheid; de oplopendheid, de ruwe woorden, de vernederende verwijtingen, vooral in het openbaar; de traagheid in te gaan, waar gij op het bepaalde uur zijn moet, en in voor te bereiden, wat gij zeggen of onderwijzen moet. — Eindelijk, moet gij de verveling voorkomen door gedurig nieuwe middelen uit te vinden, om den naijver onder de jeugd gaande te houden.

Toepassingen. Dikwijls het onderzoek doen over de verschillende vermaningen in dit derde punt gegeven.

Samenspraak met het H. Hart van Jezus. — Hem vurig bidden, dat Hij ons gelieve te helpen in de Christelijke opvoeding der aan onze zorgen toevertrouwde kinderen.

3de Meditatie.

Over de vurigheid, welke de liefde tot Jezus van ons eischt.

Vorbereidend Gebed. — Blz. 13.

1ste Voorspel. — Stellen wij ons Maria voor, zich bezig houdende met den dienst des Tempels, en ons door haar voorbeeld toeroepende: »Zijt vurig van geest in den dienst des Heeren.»

2de Voorspel. — Met aandrang een vurigen geest in den dienst van God vragen.

1ste Punt. — Beweegreden tot vurigheid, die wij vinden in God.

Overwegingen. Reeds meermalen hebben wij in onze Meditatiën de onuitsprekelijke liefde van God voor de menschen en voor ieder onzer in het bijzonder overwogen. Liefde vraagt wedeliefde, en deze moet zich vooral doen kennen, zegt de Apostel, door eene groote vurigheid in den dienst van God: *Spiritu ferventes Domino servientes.*

Ziehier eenige gedachten, welke geschikt zijn, om de vurigheid in ons te onderhouden en te vermeerderen: de eerste, die zich natuurlijk aan den geest aanbiedt, is de weldaad onzer schepping, zij immers veronderstelt een Godsbesluit te onzen gunste van alle eeuwigheid genomen . . . eene eeuwige liefde . . . en wij hebben slechts eenige jaren om, op eene verdienstelijke wijze, aan deze eeuwige liefde te beantwoorden!

Toepassingen. Deze gedachte, die de Heiligen altijd voor hun geest hadden, bewaarde hen in hunne eerste vurigheid,

prikkelde hen gedurig aan, en dreef hen tot altijd volmaakter werken van deugd.

Welhoe! zoo spraken zij tot zich zelve, God heeft van alle eeuwigheid aan mij gedacht; van alle eeuwigheid mij bemind; er blijft mij maar weinig tijds meer over om Hem wederliefde te bewijzen, en ik zou, door mijne lautheid in Zijn heiligen dienst, nog een gedeelte van dien zoo korten tijd verliezen!

Ik zou mijn hart verdeelen tusschen God en het scep sel! Neen, dat zal niet geschieden. Wees moedig, mijne ziel, laten wij onze vurigheid en edelmoedigheid verdubbelen, naarmate ons leven ten einde spoedt. — Mocht de gedachte aan de eeuwige liefde van God, in ons dezelfde gevoelens, dezelfde opweelingen van edelmoedigheid voortbrengen!

Gevoelens. O mijne ziel, bemin eene liefde, die U van alle eeuwigheid bemind heeft!

Voornemens. Maak U gewoon, dikwijls deze godvruchtige verzuchting en aanmoediging te herhalen.

2de Punt. — Beweegreden tot vurigheid, die wij vinden in ons zelve.

Overwegingen. Indien de liefde en de dienst van God van ons vurigheid vragen, zoo eischt de welbegrepen liefde, die ieder voor zich zelve heeft, die niet minder. Waarom hebben wij de wereld verlaten, en zijn wij den religieuzen staat ingetreden, misschien ten koste van heldhaftige offeringen? Was het, om ons daar te vergenoegen met eene gewone levenswijze, gelijk wij in de wereld zouden kunnen doen? Ongetwijfeld, neen: maar wel om boetvaardigheid te doen voor onze vroegere zonden; om ons vagevuur in deze wereld te hebben; om als heiligen te leven en te sterven; om een hoogen trap van glorie in den Hemel te bereiken. Doch, een ieder begrijpt, dat dit alles onmogelijk is zonder eene groote vurigheid in den dienst van God. Willen wij dus het verheven einde bereiken, dat wij ons, bij onze intrede in het religieuze leven, hebben voor-

gesteld, zoo moeten wij bovenal vreezen, langzamerhand van onze eerste vurigheid af te wijken en in lauwheid te vallen.

Toepassingen. Heb ik mij in mijne eerste vurigheid staande gehouden, of is zij verkoeld? Belangrijke vraag! Het antwoord is niet moeielijk te vinden; roep U slechts de dagen van uwen proeftijd voor den geest terug; vergelijk uw gedrag van dien tijd met het tegenwoordige, vooral betrekkelijk eenige punten, bijv. het opstaan de bezoeken bij het H. Sacrament de uitwendige verstervingen het bijzonder onderzoek de beoefening der gehoorzaamheid der inwendige versterking der zusterlijke liefde enz. enz. — En, na een nauwkeurig onderzoek, wees rechter over U zelve.

Gevoelens. Geef mij, o Heer, de blijdschap uws heils terug, en versterk mij met den geest van kracht. (Ps. 51).

Voornemens. Zich dikwijls afvragen: Waarom ben ik in den religieuzen staat getreden?

3de Punt. — Beweegredenen tot vurigheid, die wij vinden in den naaste.

Overwegingen. De religieuze, van welke Orde zij ook deel make, moet zich beschouwen als toebehoorende niet alleen aan God, maar ook aan den naaste: zij moet hem ter hulpe komen; zij moet middelares zijn tusschen den vergramden God en den schuldigen mensch; zij moet de straffen verbidden, waarmede de zondaren bedreigd zijn. Zij moet derhalve door eene vurige liefde, door een heilig leven innig met God vereenigd zijn, opdat hare bemiddeling machtig moge zijn bij God. Maar, nog eens, dit alles veronderstelt eene meer dan gewone edelmoedigheid en vurigheid in den dienst van God.

Toepassingen. Gij verlangt vurig, veel goed in de zielen teweeg te brengen, een groot aantal zielen zalig te maken. Het beste middel, om daarin te slagen, is u te heiligen,

met het doel om aan anderen tot groot nut te verstrekken : »Ik heilig mij zelve voor hen», zeide Jezus tot zijnen Vader: sprekende van zijne Apostelen, »opdat ook zij geheiligd zijn.» Wees dan vurig in den dienst van God, en gij zult Apostel zijn.

Samenspraak met de Heiligen, tot wie gij de meeste godsvrucht gevoelt.

MAAND APRIL.

1ste Meditatie: van het H. Hart. Blz. 143.

2de Meditatie.

Hoedanigheden tot het Apostelambt vereischt.

Vorbereidend gebed. — Blz. 13.

1ste Voorspel. — Verbeelden wij ons den Zaligmaker op den Berg te zien, omringd van Zijne Apostelen.

2de Voorspel. — Vraag Hem de hoedanigheden, die den waren Apostel kenmerken.

1ste Punt. — Jezus wil, dat wij het zout der aarde zijn.

Overwegingen. De zoo talrijke religieuze vereenigen, welke tegenwoordig bestaan, zijn alle, slechts weinige uitgezonderd, aan werken van liefde en zielenijver toegewijd; bijgevolg mag men zeggen, dat hare leden allen Apostelen moeten zijn. Het is dan ook tot hen, dat Jezus zich richtte, toen Hij in beeldspraak tot zijne Apostelen zeide, dat zij het zout der aarde moesten zijn, op gevaar, van anders voor niets nuttig geacht te worden. Ziehier zijne eigen woorden: »Gij zijt het zout der aarde.»

Doch wanneer het zout zijne kracht verliest, is het tot niets meer goed. (Matth. 5.)

Toepassingen. Wilt gij weten, of gij het zout der aarde zijt, in den zin, dien de Zaligmaker er aan hecht? Overweeg met aandacht de natuurlijke eigenschappen van het zout: het bewaart onze spijzen tegen het bederf, en maakt ze, van smakeloos als zij waren, aangenaam voor den smaak.

Ziedaar wat gij moet zijn ten opzichte der zielen, welke aan uwe zorg zijn toevertrouwd, hetzij van de kinderen, die in uwe huizen hunne opvoeding ontvangen of in de scholen onderwezen worden, hetzij van de zieken, die door u verpleegd worden: Gij moet hen door uwen ijver en door godvruchtige hulpmiddelen tegen het bederf der zonde bewaren, en hen bovendien aangenaam maken aan God, door hun de deugd in te planten. Wat zijt gij gewoon te doen, om de werking der genade te begunstigen?

Gevoelens. God bidden en smeeken, dat in u moge verwezenlijkt worden, hetgeen de H. Paulus aan de Colossers voorschrijft: »Dat al uwe woorden door het zout der wijsheid gekruid zijn.»

Voornemens. Zich gewoon maken, in alle werken van zielenijver meer van de genade dan van zijn eigen pogingen te verwachten.

2de Punt. — Jezus wil, dat wij het licht der wereld zijn.

Overwegingen. Nadat Jezus aan zijne Apostelen had gezegd, dat zij het zout der aarde moesten zijn, voegde Hij er onmiddellijk bij, dat zij daarenboven geroepen waren om het licht der wereld te zijn, om in de gansche wereld de duisternissen der afgoderij en de ontelbare dwalingen, die er uit voortgesproten waren, te doen verdwijnen. Krachtens deze roeping moesten de Apostelen tot aan de grenzen der aarde den eenigen waren God doen kennen, aanbidden en getrouw dienen; zij moesten het menschelijk geslacht bekeeren en zaligmaken. Men weet, hoe getrouw zij deze zending volbracht hebben. De H. Paulus, geeft ons een denkbeeld van hunnen ijver als hij, tot de geloovigen sprekende zegt: »Gij weet, hoe ik van den eersten dag, dat ik naar Azië gekomen ben, niet opgehouden heb, u in het openbaar en van huis tot huis te onderwijzen . . . Een ieder van u, dag en nacht, met tranen vermanende.»

Toepassingen. Op dezelfde wijze handelt de ijverige religieuze: altijd en overal, in alle voorkomende gevallen, in al hare gesprekken, zoekt en vindt zij gelegenheid, om er

eenige woorden in te mengen, die licht in den geest en het vuur der goddelijke liefde in het hart doen ontstaan; altijd en overal predikt zij door woord en voorbeeld, zonder nogtans ooit lastig te vallen. Immers, het licht en de balsem, die zij in het gebed heeft geput, vloeien natuurlijkerwijze uit haar hart en van hare lippen. De omgang met zoo iemand geeft altijd verlichting en aansporing tot de deugd. — Herkent gij u zelve in deze afbeelding?

Welk nut trekken uwe medezusters en andere menschen uit hun verkeer met u, en uit uwe gemeenzame gesprekken?

Gevoelens. Verneder u over uwe armoede naar geest en hart, over uw gebrek aan ijver en bekwaamheid om zielen te winnen.

Voornemens. Zich dikwijls onderzoeken over de groote kunst om met den evennaaste op eene apostolische wijze om te gaan.

3de Punt. — Jezus wil, dat wij een levend afbeeldsel der christelijke volmaaktheid zijn.

Overwegingen. »De stad, die op eenen berg gelegen is, sprak Jezus verder, kan niet verborgen worden. Alzoo schijne uw licht voor de menschen, opdat zij uwe goede werken zien, en zij uwen Vader verheerlijken, die in den Hemel is.» Door deze woorden, duidt de goddelijke Zaligmaker de derde hoedanigheid aan, die Hij in ons wil aantreffen, namelijk: dat wij, die altijd onder het oog der menschen leven, hun gedurig eene oorzaak van stichting moeten zijn; dat wij hen tot het goede moeten lokken en brengen door de stilzwijgende welsprekendheid onzer werken, eene taal die nog sterker overreedt dan woorden, dan de sierlijkste redevoeringen.

Toepassingen. Volbrenge gij op die wijze binnen en buiten het huis het gebod des Heeren: »Dat uw licht schijne voor de menschen?» Kan de Overste aan uwe medezusters van u zeggen: Doet gelijk zij? Zoudt gij aan hen, met wie gij in betrekking zijt, kunnen zeggen, wat de Apostel zeide in zijn brief aan de Corinthiërs: »Weest mijne

navolgers gelijk ook ik het ben van Christus?" Hoe gelukkig zouden wij zijn, indien het groote woord van den H. Cyprianus, in zijn antwoord op de lasteringen der heidenen in ieder van ons bewaarheid wierde: »Wij maken minder werk van schoone woorden dan van schoone daden!»

Samenspraak met het goddelijk Hart van Jezus. Hem vurig bidden, dat Hij zelf ons gelieve te maken, wat Hij wenschte dat wij zijn n.l.: het zout der aarde, het licht der wereld en het levend afbeeldsel der christelijke volmaaktheid.

3de Meditatie.

*De lauwe en de ijverige Religieuze beschouwd
op haar sterfbed.*

Voorbereidend gebed. — Blz. 13.

1ste Voorspel. — Verbeelden wij ons te staan aan het sterfbed van eene lauwe of van eene ijverige Religieuze, en roepen wij van ganscher harte uit: »Mijne ziel sterve den dood der rechtvaardigen!»

2de Voorspel. — De noodige verlichting vragen, om zich zelven wel te kennen, en den moed om zich te verbeteren, ten einde den dood der heiligen te sterven.

1ste Punt. — De dood van de lauwe religieuze.

Overwegingen. »De ziekte verandert den mensch niet, maar zij doet zien, wat hij is,» zegt een beroemde schrijver. Immers, alsdan is het inderdaad moeielijk zich te vermommen of te verbergen. Zie hoe de waarheid van dit gezegde in de lauwe Religieuze wordt bevestigd. Hoe toont zij zich in hare laatste ziekte?

Gelijk zij sedert lang vóór hare ziekte was: lastig, onverstorven, ongeduldig, vol zorg voor haar lichaam, weinig bekommerd over de belangen harer ziel en de eeuwigheid.

Helaas! ofschoon men haar verwittigt, dat er geene hoop van genezing is, blijft zij blind voor het gevaar,

maakt zij plannen voor de toekomst en doet niets belang rijks voor de eeuwigheid. Spreek haar van het geluk van als Religieuze te sterven; van de verdiensten, die zij kan verzamelen voor den Hemel, door haar leven, hare smarten en hare ongemakken van ganscher harte aan God op te dragen; bied U aan, om haar eenige gebeden voor te zeggen, of een hoofdstuk uit de »Nevolging van Christus'' voor te lezen, zij verlangt niets, zij schijnt nauwelijks naar U te hooren! Spreek haar daarentegen over het nieuws van den dag, of van een geneesmiddel, dat door de geneesheeren wordt geprezen, oogenblikkelijk komen aandacht en spraak weder! Voor het overige bespeurt men niet, dat zij door godvruchtige verzuchtingen of schietgebeden, zich veel met God en de Heiligen bezig houdt, noch dat zij ijver toont, om dikwijls de H. Communie te ontvangen, ofschoon men haar dit geluk zoo gemakkelijk kan bezorgen! Die bij de zieke waken, en die haar bezoeken, bedroeven zich over hare gesteltenis, zij zeggen bij zich zelve: »God beware mij zóó te zijn in mijne laatste ziekte.»

Toepassingen. Gij zegt het ook, en gij hebt wel gelijk; maar, om alsdan zóó niet te zijn, moet gij nu, terwijl gij gezond en vol krachten zijt, als eene ware en ijverige religieuze leven. Immers, zoo lang uwe manier van doen, en uw omgang zouden gelijken op die van de zieke, die wij nu voor oogen hebben, wees verzekerd, dat uwe gesteltenis niet veel beter zou zijn. Ach! terwijl het nog tijd is, onderzoek waarin gij aan haar gelijkt, waarin gij dus uw gedrag moet veranderen, en sla, zonder uitstel, de hand aan het werk.

Gevoelens. Vraag de genade, om U zelve te kennen en te verbeteren.

Voornemens. Van tijd tot tijd deze overweging in de maandelijksche Recollectie herhalen.

2de Punt. — De dood van de ijverige Religieuze.

Overwegingen. In haar wordt de waarheid van dit gezegde: »De ziekte verandert den mensch niet, maar zij

doet zien wat hij is", ook bevestigd; doch in tegenovergestelden zin. — De ijverige Religieuze, wel verre van in de achting harer Medezusters te dalen, nu zij voortdurend onder hare oogen is, wint integendeel in hare achting, naarmate zij haar nader beschouwen. Wat zien zij in haar? — Hetgeen zij wezenlijk was, maar wat hare ootmoedigheid gedeeltelijk wist te verbergen: nl. eene religieuze van eene beproefde deugd, afgestorven aan de wereld en aan zich zelve, boven alles bezorgd voor de belangen harer ziel. . . .

Zoohaast hare kwaal ernstig wordt, verzoekt zij als eene gunst, dat de Overste haar zegge, wat de geneesheer over haren toestand denkt; en, wanneer men haar zegt, dat haar einde waarschijnlijk nabij is, offert zij oogenblikkelijk van ganscher harte, haar leven aan God op. Zij vraagt zelve om de Sacramenten der stervenden te ontvangen. Gedurende den geheelen loop harer ziekte, blijft zij voor hare Medezusters een voorwerp van stichting: geduldig, onderworpen, dankbaar jegens allen, die haar dienst bewijzen. Slechts ééne zaak schijnt haar bezig te houden nl. de zorg, om den korten tijd haars levens aan haren geestelijken voortgang te wijden. Ook merkt men op, dat zij zich door godvruchtige gevoelens of schietgebeden gedurig met God vereenigt, en haar grootste geluk er in stelt, Hem, zoo dikwijls mogelijk, in de H. Communie te ontvangen. Indien zij zich over iets beklagt, dan is het, dat zij hare gebeden niet meer, als naar gewoonte, kan verrichten; maar zij stelt zich daarvoor schadeloos door hare medezusters te verzoeken eenige gebeden luid voor te lezen, eene geestelijke lezing bij haar te doen, en haar over geestelijke zaken, als: over het geluk van den religieuzen staat en over de genoegens des Hemels, welke daaraan, volgens de beloften des Zaligmakers, als loon zijn verbonden. Bij het hooren dezer voorlezingen en gesprekken, schijnt hare ziel reeds een voorsmaak te genieten van de gelukzaligheid der Heiligen!

Toepassingen. Dit tafereel lacht u toe: gij verlangt, dat het eens in u verwezenlijkt worde: welaan, leef als eene ijverige religieuze, en uw verlangen zal voldaan worden: Gelijk het leven, zegt het spreekwoord, zoo ook de dood.

Samenspraak. Met den H. Jozef of den H. Franciscus Xaverius, beiden Patronen voor een zaligen dood.

MAAND MEI.

1ste Meditatie: van het H. Hart. Blz. 146.

2de Meditatie.

Bewonderenswaardige gehoorzaamheid van Jozef en Maria.

Vorbereidend gebed. — Blz. 13.

1ste Voorspel. — Stel u de heilige Familie voor, naar Egypte reizende.

2de Voorspel. — Vraag de genade, om in de gehoorzaamheid uit te munten.

1ste Punt. — Maria en Jozef gehoorzamen blindelings.

Overwegingen. Maria en Jozef gehoorzamen blindelings: met eene volmaakte onderwerping van oordeel. Zij vragen niet, waarom de Heer niet liever den arm van Herodes wederhoudt dan hen tot de vlucht te verplichten, noch waarom zij, indien de vlucht dan toch besloten was, zich niet naar het gebied van een der drie koningen mogten begeven, waar zij zoo gunstig bekend waren, terwijl de bewoners van Egypte het volk van Israel vijandig waren. Evenmin vragen zij, waarom het bevel van te vluchten niet tijdig genoeg gegeven was, om zich tot de reis te kunnen voorbereiden. God heeft door zijn afgezant gesproken: zonder verdere inlichting te vragen, denken zij slechts aan het uitvoeren der bevelen; overtuigd, dat zij niets beter kunnen doen dan wat God wil, omdat Hij het wil, gelijk Hij het wil.

Toepassingen. Trachten wij te gehoorzamen zooals Maria

en Jozef, niet alleen moedig maar ook blindelings, d. i. zonder het »waarom" van het gebodene te zoeken. Immers, als wij slechts doen wat bevolen is, na ons zelven het »waarom" te hebben afgevraagd, en omdat de zaak ons goed en nuttig schijnt, gehoorzamen wij eerder aan onze eigene begrippen dan aan den wil van God, en doen wij eigenlijk niet wat God wil, omdat Hij het wil; en daardoor verliest onze gehoorzaamheid veel van haren luister, en wij veel verdienen.

Gevoelens. Versterken wij in ons hart het geloof en den moed, en zeggen wij in moeilijke zaken met Jezus: »Ja, mijn Vader, want aldus is Uw welbehagen geweest."

Voornemens. Altijd goed onderscheid maken tusschen de algemeene grondstelling der religieuze gehoorzaamheid en de bijzondere oefeningen dezer deugd.

2de Punt. — Zij gehoorzamen met spoed.

Overwegingen. Zij gehoorzamen met spoed: zonder eeningen tijd tusschen het bevel en de uitvoering te laten verloop. Jozef, aanstonds opstaande, zegt de Evangelist, maakt het bevel des Hemels aan Maria bekend, die met onderdanigheid en volkomen berusting in den wil des Heeren, het Kindje op hare armen neemt en beide begeven zich nog denzelfden nacht op reis, zonder eerst den dageraad af te wachten: Hij dan opstaande, nam in den nacht het Kind en Zijne Moeder, en trok naar Egypte.

Toepassingen. Komt gij niet dikwijls te kort aan de spoedige gehoorzaamheid? . . . Zijt gij niet traag om u tot de gemeenschappelijke oefeningen te begeven? Moet gij niet bekennen, dat gij zelden nauwkeurig zijt, om op het eerste teeken der klok te gehoorzamen, en zulks onder onbeduidende voorwendsels niettegenstaande eene zekere onrust van het geweten, of, wat nog erger is, zonder de minste onrust?

Nogtans kunnen er groote ongelegenheden uit dit verzuim voortspruiten, bijzonder als het de bewaking geldt van hen, die aan uwe zorgen zijn toevertrouwd. Indien Jozef niet spoedig aan de stem des Engels gehoorzaamd hadde, aan

welke gevaren zou de hem toevertrouwde heilige Schat niet zijn blootgesteld geweest?

Gevoelens. Bewonder de zoo spoedige, zoo volmaakte gehoorzaamheid van Jozef en Maria . . . in zoo moeilijke omstandigheden. Smeek God om vergiffenis voor uwe traagheid, uwe zoo groote onnauwkeurigheid in het onderhouden der regelen van de heilige gehoorzaamheid.

Voornemens. Van nu af spoedig gehoorzamen, zelfs in de kleinste bijzonderheden.

3de Punt. — Zij gehoorzamen met edelmoedigheid.

Overwegingen. Zij gehoorzamen met edelmoedigheid: zonder het minste gemor; zonder spijt of droefheid te toonen over het bevel, van zoo onverwachts en haastig van hunne nabestaanden en vrienden te scheiden; zonder de minste verwarring, de minste onrust voor de toekomst te laten blijken. Geen wonder! Immers Jezus was hun alles; met Jezus kon hun niets ontbreken. Daarom ook waren zij overtuigd, dat zij onder geene moeilijkheden noch vijandelijke aanvallen zouden bezwijken.

Toepassingen. Herinneren wij ons altijd, dat God, ter belooning voor het offer van onzen wil en onze vrijheid, op zich genomen heeft, ons door de Overste tot het gelukkig einde, waartoe wij geschapen zijn, nl. tot het Hemelsch Vaderland, te geleiden. Deze gedachte zal alle vrees, alle aarzeling doen verdwijnen; wij zullen kloek, moedig en altijd zegepralend gehoorzamen. Wanneer ons iets wordt opgelegd, wat ons onmogelijk schijnt, zullen wij, verzekerd van de hulp des Almachtigen, met den Apostel uitroepen: »Ik vermag alles in Hem, die mij versterkt.» Trachten wij ons in deze stemming te brengen en te bewaren.

Samenspraak. Met den Engel, die aan de H. Familie het bevel bracht, om naar Egypte te vluchten, en getuige was van hunne uitmuntende gehoorzaamheid. Bidden wij hem, dat hij ons de genade verwerve, van het voorbeeld van Jozef en Maria wèl te begrijpen, en moedig na te volgen.

3de Meditatie.*Drievochtige gehoorzaamheid.*

Vorbereidend gebed. — Blz. 13.

1ste Voorspel. — Ons den H. Ignatius voorstellen, ons de woorden van den Apostel toevoegende: »Gehoorzaam in de eenvoudigheid van uw hart, als aan den Heere.»

2de Voorspel. — Vraag dringend, als vrucht dezer overweging, den geest der ware gehoorzaamheid.

1ste Punt. — De slaafsche gehoorzaamheid.

Overwegingen. De slaafsche gehoorzaamheid, gelijk het woord aantoot, komt niet voort uit de vreeze Gods, maar uit vrees voor de menschen: uit vrees voor straf, voor berisping, voor vernedering of voor berooving van de eene of andere gunst. Het is de gehoorzaamheid van huurlingen: zoolang zij onder het oog huns meesters zijn, doen zij wat hun bevolen is en gedragen zich volgens de hun gegeven bevelen; maar zoodra zij zich alleen bevinden, overtreden zij dezelve en volgen hun eigen zin. Het is duidelijk, dat hier geen sprake kan zijn van deugd of verdiensten der gehoorzaamheid. Het is enkel dwang en slaafscheid.

Toepassingen. Wij zijn Religieuzen: wij hebben uit vrijen wil gelofte van gehoorzaamheid gedaan; het schijnt dus, dat onze gehoorzaamheid met deze lage slaafscheid, dit schaduwbeeld van gehoorzaamheid, niets gemeen kan hebben. Ieder echter, vrage met de hand op hart zich zelve af: Wanneer ik alléén ben, en geloof, dat niemand mij ziet, ben ik dan even getrouw aan alles, wat de gehoorzaamheid en de regelen mij voorschrijven, als dan wanneer ik door mijn Overste gezien word? Indien het tegenovergestelde dikwijls plaats heeft, is dat geen teeken, dat de slaafsche vrees, eenigszins, zoo niet grootendeels, de beweeggrond mijner gehoorzaamheid is?

Gevoelens. Schaamte en leedwezen.

Voornemens. Ik zal mij dikwijls onderzoeken over de redenen, die mij bewegen, mijne plichten te vervullen, opdat zij niet met menschelijke vrees of slaafschheid vermengd worden, maar geheel zuiver zijn.

2de punt. — De baatzuchtige gehoorzaamheid.

Overwegingen. Deze tweede soort van gehoorzaamheid gaat uit van deze zinspreuk: Het is altijd voordeelig met zijne Overste op goeden voet te staan; daardoor vermijdt men vele onaangenaamheden, en bekomt men voordeelen. Deze gehoorzaamheid is dus geheel menschelijk; zij heeft, zoo min als de eerste, niets gemeen met de deugd van gehoorzaamheid; het is enkel baatzucht; het is, volgens de menschen, schranderheid; maar in de oogen van God is het geveinsdheid.

Toepassingen. Is uwe gehoorzaamheid altijd zonder berekening en zonder geveinsdheid geweest? Als gij u aan uwe Overste onderwerpt, zoekt gij haar dan te believen om God of om u zelve? Denkt gij van uwe Overste, gelijk gij van haar spreekt; spreekt gij van haar, gelijk gij met haar spreekt? Keurt gij bij u zelve of in het gezelschap van eenige uwer medezusters niet af, wat gij in hare tegenwoordigheid goedkeurt en prijst? Aan deze teekens kunt gij de waarde uwer gehoorzaamheid kennen.

Gevoelens. Verneder u diep voor God bij de herinnering aan de grove onvolmaaktheden, die uwe gehoorzaamheid aankleven, en vraag vergiffenis.

Voornemens. Nooit iets doen alléén om aan de menschen te behagen, zelfs niet aan uwe Oversten, voor zooverre zij enkel menschen zijn. Inzonderheid alles vermijden, wat naar berekening en geveinsdheid zweemt.

3de Punt. — De bovennatuurlijke gehoorzaamheid.

Overwegingen. Deze is de derde soort van gehoorzaamheid, of liever de eenige, die den naam van gehoorzaamheid verdient; de eenige oprechte, de eenige verdienstelijke, de eenige, die aan God aangenaam is, en den mensch betaamt. Zij is gegrondvest op het geloof, op den onbetwistbaren

grondregel des geloofs: dat God de menschen wil besturen door andere menschen, die Hij, als bewaarders en zichtbare vertegenwoordigers van Zijn oppergezag, heeft afgevaardigd, en van wie Hij zegt: »Die u aanhoort, aanhoort mij, die u veracht, veracht mij.» De religieuze, die krachtens deze grondstelling gehoorzaamt, gehoorzaamt dus eigenlijk niet aan de menschen, haars gelijken, maar aan God, in den persoon der menschen. Zij mag zeggen: »Ik reken niemand boven mij dan God; ik onderwerp mij aan niemand dan aan God.»

Toepassingen. Hoe verheven, hoe edel is de christen, de religieuze, die op deze wijze gehoorzaamt; hoe aangenaam aan God en hoe verdienstelijk is hare gehoorzaamheid, zelfs tot in de geringste zaken! Bekrchtig het besluit, om alles zorgvuldig te vermijden, wat van deze gehoorzaamheid afwijkt; vernieuw uwe gelofte van gehoorzaamheid met innige geyoelens van dankbaarheid jegens God, die u verlicht heeft, en u de onwaardeerbare waarde der gehoorzaamheid heeft doen begrijpen. Bid den Heer, dat Hij u gedurig opwekke, om ze volmaakter te beoefenen.

Samenspraak. Met uwen Engelbewaarder, die God altijd voor oogen heeft, en Zijn heiligen wil zoo volmaakt volbrengt.

MAAND JUNI.

1ste Meditatie: van het H. Hart. Blz. 149.

2de Meditatie.

Getrouwheid en ongetrouwheid in kleine zaken.

Voorbereidend gebed. — Blz. 13.

1ste Voorspel. — Ons voorstellen, dat Jezus deze woorden tot ons spreekt: »Die in het kleinste getrouw is, is ook getrouw in het groote.»

2de Voorspel. — Vraag de edelmoedigheid en standvastigheid, welke noodig zijn, om in kleine zaken aanhoudend getrouw te zijn.

1ste Punt. — Getrouwheid in kleine zaken.

Overwegingen. Christus neemt uit de gelijkenis van den ontrouwen Rentmeester gelegenheid tot praktische gevolgtrekkingen, die even zoo vele grondregels van het geestelijk leven zijn. Wij zullen er slechts twee van overwegen. Zie hier de eerste: Die in het kleinste getrouw is, zoowel betrekkelijk geestelijke als tijdelijke zaken, is ook getrouw in het groote. Deze weinige woorden moeten ons doen begrijpen, hoeveel er aan gelegen is, dat wij de getrouwheid in het kleine als een vasten regel van ons gedrag aannemen. Wat al beweegredenen sporen ons hiertoe aan!

De eerste beweegreden vinden wij in God. De eerste en de zoetste onzer plichten is God te beminnen, Hem bewijzen onzer liefde te geven; en hoe kunnen wij dat beter doen, dan door getrouw en aanhoudend zijn heiligen wil

te volbrengen tot in de kleinste zaken; deze immers komen alle dagen, ja ieder uur, elk oogenblik voor.

De tweede beweegreden vinden wij in den naaste. Wij verlangen aan het heil der zielen te werken; doch dit is ons zonder eene buitengewone genade onmogelijk. Laten wij, om die te bekomen, edelmoedig zijn jegens God, getrouw tot in de kleinste zaken, en de goede uitslag van onzen ijver zal verzekerd zijn: God immers zegent overvloedig de ondernemingen van hen, die Hem met eene groote edelmoedigheid dienen.

De derde beweegreden vinden wij in ons zelven.

De goddelijke Zaligmaker verzekert ons, dat hij, die getrouw is in het klein, ook getrouw is in het groote, ja, in de zwaarste beproevingen, in de hevigste bekingen.

Toepassingen. Doordring U wel van de waarheden, in de voorstelling dezer beweegredenen voorgehouden, en verwek akten van geloof aan elk in het bijzonder; treed daarna in de bijzonderheden van al de werken van den dag, en onderzoek in hoeverre uw gedrag met deze waarheden overeenkomt; in hoeverre gij gewoonlijk in de kleine zaken getrouw zijt.

Gevoelens. Vraag aan God den noodigen moed tot eene standvastige getrouwheid in kleine zaken.

Voornemens. Doe van tijd tot tijd het bijzonder onderzoek over de getrouwheid in kleine zaken.

2de Punt. — Ongetrouwheid in kleine zaken.

Overwegingen. »Die ongetrouw is in het kleinste, zegt Jezus, is ook ongetrouw in het groote.» Deze tweede les, uit den mond der onfeilbare Waarheid gevloeid, moet ons overtuigen, dat de voortdurende ongetrouwheid aan sommige punten van den regel, welke men van weinig belang beschouwt, zeer nadeelig is voor ons zelven, en bovendien voor vele anderen zeer noodlottige gevolgen kan hebben, want: 1°. Zij doet ons de gelegenheid verliezen, om rijke schatten van verdiensten voor den Hemel te verzamelen; — 2°. Zij besmeurt onze ziel met vele vlekken, die wij niet

bespeuren, maar die ons minder aangenaam maken in de oogten van God; — 5°. Zij stelt een grooten hinderpaal aan de werking der genade en aan Gods mildheid jegens ons; — 4°. Zij is de moeder der verslapping in eene religieuze gemeente; want het voorbeeld van ongeregeldheid, door eene enkele gegeven, werkt nadeelig op een aantal anderen, en kan langzamerhand eene algemeene wanorde voortbrengen. De noodlottige verslapping en de volkomen ondergang van sommige religieuze orden of gemeenten, die langen tijd de Kerk gesticht hadden, is daaraan toe te schrijven. De geschiedenis geeft er getuigenis van.

Toepassingen. Deze bemerkingsen zijn zeer geschikt, om U ernstig te doen nadenken. Onderzoek U dan met zorg. En, wat de anderen ook doen mogen, houd U aan de woorden van Christus: »Die ongetrouw is in het kleine, is ook ongetrouw in het groote.» Indien gij U onachtzaamheden te verwijten hebt, verbeter U daarin van heden af.

Gevoelens en voornemens, als in het 1ste Punt.

3de Punt. — Oorzaak onzer ongetrouwheid in kleine zaken.

Overwegingen. Wij zijn allen overtuigd, dat het allerbelangrijkst voor ons is, onze H. H. Regelen tot in de kleinste punten zeer nauwkeurig te onderhouden. Hoe komt het dan, dat wij die kleine punten dikwijls verzuimen? — Omdat de standvastige getrouwheid in die punten, van onzen kant eene gedurige waakzaamheid, moeite, ontberingen en opofferingen vereischt, en dit is niet aangenaam voor de natuur: ziedaar de ware oorzaak.

Maar wij hebben ons dat ontveinsd, en getracht onzen geest gerust te stellen door het gebruiken van sommige spreuken of stelregels der lafhartigen en lauwen, als: — »De heiligheid bestaat niet in kleine zaken.» — »Ik ben geen novice meer.» — »Mijn karakter kan zich aan kleinigheden niet gewennen.» — »Ik houd mij aan het wezenlijke, enz.»

Toepassingen. Werpen wij die verfoeilijke stelregels verre van ons weg; laten wij er de grondregels der eeuwige

Waarheid tegenoverstellen: Die kleine ongetrouweden veracht, zal langzamerhand in groote ongetrouweden vallen.

Die God vreest; verzuimt niets. — »En de zinspreuken en voorbeelden der Heiligen: »Niemand, zegt de H. Franciscus Haverius, kan in groote zaken uitmunten, indien hij niet eerst heeft uitgemunt in de kleine.» — „Ik zal mij eerder in stukken laten scheuren,“ zeide de gelukzalige Joannes Berchmans, dan vrijwillig eenen regel te overtreden.”

Samenspraak. Met denzelfden gelukzaligen jongeling. Hem bidden, om door Zijne voorspraak de getrouwheid in kleine zaken te verkrijgen.

3de Meditatie.

Over de deugd van versterving.

Voorbereidend Gebed. — Blz. 13.

1ste Voorspel. — Stel U voor, dat Christus van uit Zijn Tabernakel U de woorden toeroept, welke de Apostel Paulus aan de eerste geloovigen schreef: »Versterft uwe ledematen.»

2de Voorspel. — Bid Jezus vurig, dat gij de versterving kennen, achten en beminnen moogt.

1ste Punt. — Natuur der versterving.

Overwegingen. Wij hebben in ons eene hevige neiging tot alles, wat de zinnen streelt: hieruit ontstaan eene menigte zonden en ongeregeldheden. Deze neiging wederstaan, noemt men »zich versterven.” De versterving is derhalve eene werking van den wil, waardoor wij de booze neigingen, uit de begeerlijkheid geboren, bedwingen en doen sterven. Doet men dit uit eene bovennatuurlijke beweegreden, en heeft men zich daaraan gewoon gemaakt, dan bezit men de deugd van versterving. Er is dus een groot verschil tusschen eene *akte* van versterving, en de *deugd* van versterving. Doch deze deugd heeft, als alle

andere, verschillende trappen: Zij is volmaakter, naarmate men de akten (derzelve) gemakkelijker en vaker oefent.

Toepassingen. Van uwe intrede in het religieuze leven heeft men u zorgvuldig onderwezen in de kennis en de oefening van de deugd van versterving, omdat zij de grondslag van het geestelijk gebouw is, volgens deze zoo bekende woorden van onzen goddelijken Zaligmaker: »Zoo iemand na mij wil komen, verloochene hij zich zelve en neme dagelijks zijn kruis op.» Hoe acht gij deze deugd? Welke voordeelingen hebt gij er in gemaakt? Zijt gij niet van het getal dergenen, welke in het begin de versterving beoefenden, maar langzamerhand alles hebben laten varen, omdat het hun lastig viel, en die zodoende ten eenemale vreemd zijn geworden aan den geest van versterving?

Gevoelens. De genade vragen, om onophoudelijk in de kennis en de achting der versterving toe te nemen.

Voornemens. De oefeningen van versterving met nieuwen ijver hernemen.

2de Punt. -- Noodzakelijkheid der versterving.

Overwegingen. Alles, buiten ons en in ons, verkondigt de volstrekte noodzakelijkheid der versterving: buiten ons hebben wij het gebod en het voorbeeld van Christus, de leering en het voorbeeld der Apostelen; tevens hebben wij het voorbeeld van alle Heiligen: zou men er één kunnen aanwijzen, die in de oefening der versterving niet heeft uitgemunt? — In ons spreekt de ondervinding en zegt dat wij in alle buitensporigheden en wanorde zullen vallen, zoo wij de ongeregelde neigingen van ons hart niet aanhoudend en krachtig bestrijden: aan deze waarheid herinnert ons de Apostel, als hij zegt: »Indien gij, door den geest, de werken van het vleesch doodt, zult gij leven; zoo niet, zult gij sterven.»

Toepassingen. — Dus, zonder de versterving, geene volharding, geene zaligheid voor ons. Zonder de versterving, geen vooruitgang in de deugd, dat is nog duidelijker. Moet gij het niet bekennen; zijt gij er misschien zelve geen be-

wijs van? . . . hoe komt het, dat gij nog zoo onstandvastig zijt in uwe gemaakte voornemens; nog zoo weinig beziel met den geest des gebeds; dat gij zoo dikwijls ongetrouw zijt aan sommige punten van den regel of van uwe bediening; dat gij zoo weinig stichtend zijt, en dat gij zoo zoo weinig liefde, ijver, geduld en gelatenheid toont?

Is het niet ter oorzake uwer onverstorvenheid? . . . Onderzoek u in de tegenwoordigheid van God.

Gevoelens. — Bekentenis. — Schaamte. — Den geest van versterving vragen.

Voornemens. Doe van tijd tot tijd uw bijzonder onderzoek over de versterving.

3de Punt. — Uitmuntendheid en voordeelen der versterving.

Overwegingen. Zich versterven, is zich zelve en der wereld afsterven, om alleen voor God te leven; het is de zonde, die volgens den Apostel in ons woont, beteugelen; het is Jezus, als Opperheer, in ons hart doen leven; het is alles omverwerpen, wat een hinderpaal aan onzen voortgang in de volmaaktheid stelt; het is alles vernietigen, wat in ons aan God mishaagt; het is, volgens de uitdrukking van den H. Apostel Joannes, God met werken en in waarheid beminnen; eindelijk, het is zich bij Jezus aansluiten, om zijn kruis te dragen; het is vereenigd zijn met Jezus aan het kruis, zegt de H. Paulus: »Ik ben met Jezus aan het kruis genageld.»

Toepassingen. Is er nog meer noodig, om u aan te sporen tot het vurig omhelzen van de heilige strengheden der versterving? Daarenboven, hoe zwak onze gezondheid ook zij, wij kunnen ons allen op duizenderlei wijzen versterven. Zij zijn ons genoegzaam bekend. Voorheen smaakten wij er vreugde over, maar nu? . . . Laten wij onzen eersten ijver hernemen. Wat zal het ons verblijden op het doodsbed en welke onuitsprekelijke vreugde zal het ons verschaffen in de eeuwigheid!

Samenspraak met het H. Hart van Jezus.

MAAND JULI.

1ste Meditatie: van het H. Hart. Blz. 152.

2de Meditatie.

Over de verhevenheid onzer Roeping.

Vorbereidend Gebed. — Blz. 13.

1ste Voorspel. — Zich Jezus voorstellen; deze woorden tot ons sprekende: »Gij hebt mij niet verkoren, maar ik heb U verkoren.»

2de Voorspel. — De genade vragen, om de plichten onzer roeping altijd beter te kennen en te waardeeren.

1ste Punt. De oorsprong onzer Roeping.

Overwegingen. Drie zaken vooral bewijzen de verhevenheid onzer Roeping, te weten: 1°. de oorsprong onzer roeping, 2°. het einde onzer roeping en 3°. de belooning onzer roeping. Wat de oorsprong onzer roeping betreft, men kan, ja men moet zeggen, dat zij hemelsch en goddelijk is. Inderdaad, het denkbeeld om alles te verlaten, wat het dierbaarst is aan het hart van den mensch: ouders, rijkdommen, vermaken en vrijheid, ten einde eene levenswijze aan te nemen vol ontberingen en opofferingen, — dit denkbeeld kan van ons zelve niet komen; het is te zeer in strijd met onze neigingen. Het is ook niet door de wereld ingegeven; immers, zij beschouwt het als eene dwaasheid. Nog minder komt het van den duivel, die er een afschuw van heeft. Er blijft dan niets over dan te zeggen, dat het aan niemand anders dan aan God te danken kan zijn. Onze beminnelijke Zalig-

maker zegt het ook uitdrukkelijk: »Niet gij hebt mij verkoren, zegt Hij, maar ik heb U verkoren.» En op eene andere plaats: »Niet allen bevatten dit woord, (van de volmaakte onthouding) maar dien het gegeven is . . . het te bevatten.»

Toepassingen. Het is dan waar, dat de oorsprong onzer roeping tot den Hemel, tot God opklimt! Laten wij deze grootsche gedachte altijd voor onzen geest hebben, en alles zal ook in ons verheven en edel zijn, zelfs onze gedachten, onze begeerten en onze minste werken. Nimmer zullen wij dan zoozeer ontaarden, dat wij aan de religieuzen gelijken, van wie men met recht kan zeggen, dat zij zich in een zeer beperkten kring van denkbeelden bewegen: in kleingeestige zorgen voor hunnen naam, voor hunne gezondheid, voor hun gemak; onbekwaam om uit zich zelve te treden, om zich te verheffen tot het denkbeeld eener opoffering, eener heldhaftige daad! — Voelt gij die strekking in u niet? Tot hoeverre hebt gij er aan wederstaan?

Gevoelens. Gedoog niet, o Heer, dat wij ooit afwijken van de edele gedachten der kinderen Gods!

Voornemens. Altijd in eene heilige vrees leven van langzamerhand te ontaarden.

2de Punt. — Het einde onzer roeping.

Overwegingen. Welk is het einde onzer roeping? Waarom zijn wij in den religieuzen staat getreden? Het was, om ons aan de gevaren en de verleiding der wereld te onttrekken; om de beleedigingen van God te vermijden; om ons de eeuwige zaligheid te verzekeren; het was, om tot een hoogen trap van glorie en gelukzaligheid in den Hemel op te klimmen, om ons, zooveel mogelijk, aan Christus gelijk te maken door de beoefening der Evangelische raden; eindelijk, om ons vagevuur in deze wereld te hebben; om geestelijke menschen, heiligen te worden!

Toepassingen. Laten wij ons, vooral bij ons ontwaken, deze verheven en edele einden onzer roeping herinneren, naar het voorbeeld van den H. Bernardus, die iederen

morgen tot zich zelve sprak: »Bernardus, Bernardus, waarom zijt gij hier gekomen?» En even als hij, zullen wij zonder ophouden onzen ijver vernieuwen; wij zullen onfeilbaar, in weinige jaren, tot eene groote volmaaktheid geraken.

Gevoelens. Aan God de gratie vragen, om altijd beter en beter de uitnemendheid onzer heilige roeping te begrijpen.

Voornemens. — Ik zal trachten, zoo lang ik leef, getrouw te blijven aan de oefening, die zoo eigen en zoo nuttig was aan den H. Bernardus, door mij iederen morgen bij mijn ontwaken, te herinneren, waarom ik de wereld verlaten heb.

3de Punt. — De belooning onzer roeping.

Overwegingen. De overgrootste beloften, welke de goddelijke Zaligmaker aan onze roeping hecht, doen er ons inzonderheid de uitmuntendheid van begrijpen. Zij overtreffen in heerlijkheid de beloften aan alle andere goede werken toegezegd, waaruit men moet besluiten, dat de religieuze geloften in Gods oog, al die goede werken in verdiensten en uitmuntendheid te boven gaan. Overweeg met aandacht de woorden van het Evangelie, waarin die beloften vermeld zijn: Toen zeide Petrus: »Zie, wij hebben alles verlaten, en zijn U gevolgd; wat zal ons dan geworden?» Jezus sprak tot hem — en in zijn persoon tot allen, die hem navolgen, — »Voorwaar ik zeg het u, dat gij, die mij gevolgd zijt, in de wedergeboorte, als de Zoon des menschen zal gezeten zijn op den troon Zijner glorie, ook zult zitten op twaalf tronen, oordeelende de twaalf stammen van Israël.» — Verder voegt Hij er bij: »En al wie huis, of broeders, of zusters, of vader, of moeder, of akkers, om mijnen naam, en (volgens den H. Marcus) om het Evangelie, dat is, om de evangelische volmaaktheid, verlaat, zal het honderdvoud ontvangen en het eeuwig leven bezitten.» (Matth. 9).

Toepassingen. Tracht deze overweging altijd in uw geheugen te behouden: gij zult er een zeker pand van volharding in de achting en de liefde voor uwe roeping in vinden, en dit is oneindig veel waard voor eene religieuze. Gij zult er daarenboven onophoudelijk nieuwe krachten

in putten, om over alle moeielijkheden te zegepralen; nimmer zal men van U kunnen zeggen, dat gij U in moed en edelmoedigheid door de wereldsche menschen laat overtreffen, die slechts eene tijdelijke belooning beoogen.

Samenspraak. Met de allerheiligste Maagd, aan wie wij naast God de genade van onze roeping verschuldigd zijn.

3de Meditatie.

Over de onthechting, die Jezus van ons eischt.

Voorbereidend gebed. — Blz. 13

1ste Voorspel. — Stellen wij ons Jezus voor, zeggende: »Die niet alles verzaakt, kan mijn leerling niet zijn.»

2de Voorspel. — Eene algemeene en volmaakte onthechting vragen.

1ste Punt. — Onthechting van de goederen en de eer der wereld.

Overwegingen. — Terwijl Jezus het land doorreisde, naderde Hem een schriftgeleerde en zeide tot Hem: »Meester, ik wil u volgen, waarheen gij ook gaat.» Jezus sprak tot hem: »De vossen hebben hunne holen en de vogelèn des hemels hunne nesten, maar de Zoon des menschen heeft niets, waarop Hij het hoofd nederlegge.» — De meeste uitleggers der H. Schrift besluiten uit dit antwoord van Jezus, die het diepste der harten ziet, dat de schriftgeleerde den Zaligmaker wel wilde volgen, maar tevens de goederen dezer wereld op het oog had; dat hij zich inbeeldde, als leerling van een mensch, die zoo in achting stond, eens met Hem het toppunt van waardigheden en rijkdom te zullen bereiken. Doch, door de zoo volstreckte armoede, die Jezus beoefende, van zienswijze veranderd, trok hij terug, overtuigd, dat de leerling zich niet moet vleien, beter behandeld te worden dan de Meester.

Toepassingen. Wij zijn gelukkiger dan die schriftgeleerde;

wij hebben den prijs der Evangelische armoede en ootmoedigheid leeren kennen. Verlicht en versterkt door de genade, hebben wij edelmoedig afstand gedaan van alle goederen en alle eer, welke de wereld kan aanbieden. Vertrouwen wij echter niet te veel op ons zelve. Men heeft, tengevolge van bedriegelijke kuiperijen, priesters het religieuze leven zien verlaten, op hoop van tot hooge kerkelijke bedieningen te geraken; en leekbroeders, op hoop van tot de priesterlijke waardigheid te kunnen opklimmen. De geschiedenis heeft maar al te dikwijls de teleurstellingen of den afval zoowel van de eenen als van de anderen moeten opteekenen tot onderrichting der nakomelingschap. Laten wij dus op onze onse hoede zijn, ten einde niet de slachtoffers van zulke begoochelingen te worden.

Gevoelens. De genade vragen, van altijd onthecht te zijn van de wereld, haar altijd te verachten, en steeds aan te groeien in liefde voor de heilige armoede en de religieuze ootmoedigheid.

Voornemens. Geen dag laten voorbijgaan zonder God te bedanken voor de weldaad onzer roeping, en zonder te bidden om de genade van volharding tot het einde toe.

2de Punt. — Onthechting van Ouders.

Overwegingen. Nadat de schriftgeleerde zich verwijderd had, wierp Jezus een blik van voorliefde op een anderen zijner toehoorders, wien Hij de genade van het Apostelambt wilde schenken, waartoe de schriftgeleerde niet waardig geoordeeld was. Hij zeide tot hem: »Volg mij." Deze, tot alles bereid, om zijne roeping te volgen, vroeg alleen de vergunning om de uitvoering van dit besluit eenigen tijd uit te stellen: »Heer", zeide hij, »sta mij toe, dat ik eerst heenga, en mijnen ouden vader begrave", dat wil zeggen, dat ik mijn zeer bejaarden vader bijsta gedurende den korten tijd, die hem te leven overblijft. De Zaligmaker vergunde hem dit niet; Hij sprak tot hem: »Laat de dooden hunne dooden begraven," d. i. laat aan de kinderen dezer wereld de zorg voor hetgeen dezer wereld is: »Maar gij", zoo sprak Jezus, »ga en verkondig het rijk Gods."

Toepassingen. — Indien gij in de kinderlijke liefde, of in den tegenstand uwer ouders geen hinderpaal hebt gevonden, om uwe heilige roeping te volgen, betoon er U innig dankbaar voor; maar wees wel op uwe hoede om niet in de strikken des duivels te vallen: immers, niet zelden heeft hij religieuzen tot afval gebracht door hen te bewegen in de wereld terug te keeren, ten einde hunnen vader of hunne moeder uit verdriet of rampspoed te helpen; maar wat is daarvan meestal het gevolg geweest? Dikwijls strekten zij hunnen ouders tot last, en waren zij zelve aan het bitterste naberouw, aan gewetensangst, verachting hunner medeburgers, aan behoefte en ellende ter prooi.

Gevoelens. Van de listen des duivels, verlos ons, Heer.

Voornemens. Dagelijks zijne ouders, hetzij zij leven of reeds overleden zijn, aan God aanbevelen, en wel overtuigd zijn, dat, hoe meer men, voor den dienst van God, van hen onthecht is, hoe barmhartiger God te hunnen opzichte zijn zal.

3de Punt. — Onthechting van nabestaanden en vrienden.

Overwegingen. De H. Lucas maakt hier melding van de roeping eens derden leerlings, die insgelijks uitstel vraagde: »Heer», zeide hij, »ik wil u volgen; maar sta mij toe, eerst te beschikken over hetgeen in huis is.» Jezus sprak tot hem: »Al wie, de hand aan den ploeg slaat en achterwaarts ziet, is ongeschikt voor het rijk Gods.»

Toepassingen. De lieve Zaligmaker leert ons door deze woorden, die zoo dikwijls in de geestelijke verhandelingen aangehaald worden, dat zij, die gelijk wij, alles hebben verlaten om Hem in de wegen van ijver en volmaaktheid te volgen, zich niet moeten inlaten met de tijdelijke belangen hunner nabestaanden of vrienden; maar dat zij er alleen aan moeten denken, altijd vooruit te streven naar het einde hunner heilige roeping. — Hoe hebben wij aan deze lessen gehoorzaamd?

Samenspraak. Men onzen Engelbewaarder, die ons tot gezelschap in deze wereld gegeven is, maar die evenwel niet de

minste gehechtheid aan de wereld heeft, noch vermaakschept in hare genoegens of bekoorlijkheden. — Bidden en smeeken wij hem, dat hij ons de genade bekomme van, even als hij, volmaakt onthecht te zijn van alle wereldsche en vergankelijke zaken.

MAAND AUGUSTUS.

1ste Meditatie: van het H. Hart. Blz. 155.

2de Meditatie.

Over de jaarlijksche afzondering.

Vorbereidend gebed. — Blz. 13.

1ste Voorspel. — Zich Jezus voorstellen met zijne Apostelen in de afzondering.

2de Voorspel. — De genade vragen, om het belang der jaarlijksche afzondering te waardeeren, en uit dezelve altijd groot voordeel te trekken.

1ste Punt. — Groot belang der geestelijke afzondering.

Overwegingen. — De zes dagen, welke Jezus twee weken vóór zijn lijden met zijne Apostelen in de vreedzame afzondering van Ephraïm doorbracht, doen ons denken aan de geestelijke afzondering, welke de regel ons voorschrijft, jaarlijks, gedurende acht dagen te doen.

Wat zijn die dagen kostbaar voor ons! Zij moeten een grooten invloed uitoefenen op alle dagen van het jaar, op onze geheele levenswijze. Laten wij met aandacht het doel der jaarlijksche afzondering overwegen, ten einde er eene groote achting voor op te vatten.

Haar doel is: 1o. In ons zelve te treden, verwijderd van alle andere bezigheid, ons zelve grondig te leeren kennen; te zien, hoever wij gevorderd zijn in den geest van onze heilige roeping en in het naleven onzer geloften; 2o. Het verledene te verbeteren; ons door tranen van

berouw, en door de jaarlijksche biecht of herziening, die van een volmaakt berouw pleegt vergezeld te zijn, van onze zonden en fouten te zuiveren; — 3o. De toekomst te verzekeren door een beter opgevat levensplan en vooral door eene vernieuwing van vurigheid, immers, bij ons allen verslauwt natuurlijk de eerste vurigheid. Wel is waar, zouden onze geestelijke oefeningen onzen ijver moeten onderhouden en vermeerderen, maar, helaas! die werktuigen van volmaaktheid, zoo krachtig uit zich zelve, verslijten, om zoo te spreken, in onze handen, en worden krachteloos; wij gevoelen het, wij zuchten er over. Welnu! het doel der afzondering is ook nog, om ons in onze dagelijksche oefeningen van godsvrucht te vernieuwen, om de gewoonte aan te nemen, ze in het vervolg goed te volbrengen.

Toepassingen. — Deze eenvoudige bemerkingen moeten ons het belang der afzondering doen inzien, en ons doen vreezen die dagen van genade onachtzaam door te brengen. Hoe hebt gij ze doorgebracht in uwe laatste Afzondering? Wat zegt uw geweten er van?

Gevoelens. — Vergiffenis vragen voor al onze vorige onachtzaamheden. — Een vurig verlangen in ons opwekken, om in het uur des doods te kunnen zeggen: Ik heb mij veel te verwijten; maar ik heb toch mijne jaarlijksche afzondering altijd zeer ernstig gedaan; en dat troost mij.

Voornemens. Hoe meer ik mij verwijder van het tijdstip mijner Afzondering, te meer zal ik mijn best doen, om aanhoudend te denken aan de vrucht, die ik er uit heb willen trekken; en hoe meer wederom de tijd der jaarlijksche afzondering nadert, des te meer zal ik trachten te denken aan de vrucht, die ik wensch er uit te trekken.

2de Punt. — Middelen om de afzondering met vrucht te doen.

Overwegingen. — 1° Denken, dat gij in de Afzondering uwe eigen belangen gaat waarnemen, en dat het, na een geheel jaar voor anderen gearbeid te hebben, billijk en redelijk is, dat gij ten minste acht dagen voor u zelve

neemt; denk, dat God van alle eeuwigheid aan deze Afzondering bijzondere gunsten heeft gehecht, waarvan uwe volharding, uw eeuwig lot kan afhangen; dat zij, in de geheime besluiten van God, U misschien als eene voorbereiding tot den dood moet dienen. — 2°. Wek in uw hart een vasten wil op, om de Afzondering, zoo goed mogelijk te doen, en een groot vertrouwen op God, die uwe edelmoedige pogingen zal beloonen. — 3°. Bid aanhoudend om toch het einde der afzondering volstrekt te bereiken, U verzekerd houdende van verhoord te worden, vooral indien gij bij uwe gebeden eenige oefeningen van versterving voegt, en alle dagen al de oefeningen uwer Afzondering onder de machtige bescherming van Maria stelt.

Toepassingen. — Wat al beweegredenen hebt gij, om deze middelen te gebruiken! Beweegredenen, welke gij vindt in God, die zonder den minsten twijfel, U eene strenge rekenschap van de genade der Afzondering zal vragen; want zij is eene geheel buitengewone genade; zeker is het, dat vele verdoemden onder het getal der gelukzaligen zouden zijn, indien zij die genade hadden gehad! — Beweegredenen in uwen evennaaste: de zaligheid van vele zielen kan afhangen van den ijver, dien gij uit de afzondering zult putten.

Gevoelens. — Vurige verlangens. — Ootmoedige smee-kingen.

Voornemens. — Altijd de jaarlijksche afzondering doen, alsof zij de laatste van ons leven moest zijn.

3de Punt. — Middelen, om de vruchten der afzondering te bewaren

Overwegingen. — 1°. Alvorens men uit de afzondering treedt, nauwkeurig zijne voornemens bepalen en opschrijven, namelijk: wat men wel en moet veranderen in zijne manier van leven of doen — in de oogen der menschen... in de oogen van God. — Welke gewoonten men wil en moet trachten te bekomen, om aan God te behagen.... om aan de Oversten tot troost en aan den evennaaste,

vooral aan de medezusters tot stichting te strekken, — 2°. Deze punten of voornemens aldus bepaald, achterevolgens tot stof van zijn bijzonder onderzoek nemen 3. Elke week, of ten minste alle veertien dagen, één dag diezelfde punten tot onderwerp zijner Meditatie kiezen, ten einde zich tot volharding aan te moedigen. — 4°. Zich over die zoo noodzakelijke volharding zorgvuldig onderzoeken op de dagen der maandelijksche Recollectie, en, bij gelegenheid van de rekening van geweten, er rekenschap van geven aan de Overste. Hebt gij, sedert uwe laatste Afzondering, deze middelen standvastig gebruikt? . . .

Toepassingen. — Onderzoek aan welke punten gij hebt ontbroken, en maak het voornemen, om er niet meer aan te ontbreken. Deze overweging over Jezus' afzondering te Ephraïm, moge aanvankelijk slechts van zeer gering nut schijnen te zijn, zij is toch inderdaad van eene zeer uitgebreide en dagelijksche toepassing, voor hetgeen de volharding aangaat.

Samenspraak met Jezus, die zich in de afzondering van Ephraïm voor de wereld verbergt.

3de Meditatie.

Men moet altijd bidden.

Voorbereidend Gebed. — Blz. 13.

1ste Voorspel. — Zich Christus voorstellen, deze merkwaardige woorden sprekende: »Men moet altijd bidden en nooit verslauwen.»

2de Voorspel. — De genade vragen, om dit gebod te volbrengen.

1ste Punt. — Waarom en hoe men altijd moet bidden.

Overwegingen. Er is misschien geene verplichting, waaraan ons het H. Evangelie meermalen herinnert, dan de

noodzakelijkheid, onze toevlucht te nemen tot het gebed. Onze Zaligmaker gaat zoo ver, dat Hij zegt: »Men moet altijd bidden en nooit verflauwen in het gebed.»

Waarom altijd? Omdat wij altijd, in' alle omstandigheden des levens, eene groote behoefte hebben aan genade, hetzij om met goed gevolg te strijden tegen de bekoringen, hetzij om getrouw alle verplichtingen te volbrengen, welke ons in onze hoedanigheid van christenen en van religieuzen zijn opgelegd. Het is de voorwaarde door Christus gesteld: »Vraagt en u zal gegeven worden.» Het is alsof Hij zeide: Indien gij veel vraagt, zult gij veel bekomen; indien gij weinig vraagt, zult gij weinig bekomen; indien gij niets vraagt, zult gij niets bekomen. Van daar de onloochenbare waarheid: Alles door het gebed, niets zonder het gebed.

Toepassingen. Hoe kunnen wij altijd bidden?

Wij kunnen het op verscheidene wijzen: onder anderen, door ons gewoon te maken aan het een of ander schietgebed, dat wij, uit gewoonte, met den mond of met het hart, zeer dikwijls, als van zelf en zonder moeite, herhalen. De eerbiedwaardige Ludovicus de Ponte getuigt, dat hij de gewoonte had, bijna onophoudelijk deze woorden te herhalen: »Propter te; Voor U, mijn God;» en dat hij, door deze gelukkige gewoonte, een vurigen omgang onderhield met God; met andere woorden, dat hij altijd bad. Hoe gelukkig zou ik zijn, zegt gij, indien ik het zoo ver bracht en mij ook kon gewinnen aan die voortdurende vereeniging met God door het gebed! Welke sterkte zou zij mij geven in de bekoringen, in alle gevaarlijke omstandigheden van het leven, in alle hinderpalen mijner zaligheid, mijner volmaaktheid! — Het is in uwe macht het zoo ver te brengen, even als zoovele anderen het gedaan hebben, door, even als zij, ernstige en standvastige pogingen aan te wenden.

Gevoelens. Wek in u een vasten wil op, om alle middelen te gebruiken, ten einde eene gewoonte te bekomen, die u zoo voordeelig zijn moet.

Voornemens. Ik zal de middelen daartoe gebruiken, en niet rusten vooraleer ik er toe gekomen ben.

2de Punt. — Hoe men de moedeloosheid in het gebed bestrijden moet.

Overwegingen. Nadat onze goddelijke Zaligmaker gezegd heeft: »Men moet altijd bidden; oportet semper orare;» voegt hij er deze woorden bij: »et non deficere, en niet verflauwen,» al laat de vrucht des gebeds zich lang wachten. Dat is de ware beteekenis van het woord deficere; zij is ons ten anderen duidelijk aangeduid in de gelijkenis, waardoor Jezus Zijne woorden bekrachtigt. Hij toont ons eene arme, onrechtvaardig verdrukte weduwe, die de tusschenkomst van den rechter inroept; maar deze, die God noch de menschen vreesde, liet haar vruchteloos gedurende een zeer langen tijd bidden en smeeken; eindelijk, door het aanhouden der weduwe, die door geen uitstel kon ontmoedigd worden, overwonnen, zeide hij bij zich zelve: »Omdat deze weduwe mij lastig valt, zal ik haar recht verschaffen.»

Toepassingen. Het was zeer noodzakelijk, dat onze goddelijke Meester, na ons bevolen te hebben altijd te bidden, ons vermaande tot standvastigheid in het gebed, en ons wapende tegen de ontmoediging, waaraan wij ons maar al te gemakkelijk overgeven. Inderdaad, indien er niemand onder ons is, die, in gevaarlijke omstandigheden, niet met groote vurigheid en een vast vertrouwen bidt, hoe velen zijn er niet die, na vruchteloos gedurende eenigen tijd de vrucht van hun gebed te hebben afgewacht, den moed verliezen, of zonder vertrouwen hun gebed voortzetten! — Ware de standvastigheid van de weduwe der gelijkenis niet grooter geweest, zou zij wel ooit iets gekregen hebben?

Het verlies van moed of vertrouwen, en het achterlaten van het gebed wordt niet alleen daardoor veroorzaakt, dat God soms de verhooring uitstelt, maar ook door de gedachte onzer onwaardigheid, door de herinnering aan onze fouten en aan ons gedurig hervallen in dezelfde fouten.

Om ons tegen deze ontmoediging en de nadeelige begoochelingen die zij voortbrengt, te wapenen, moeten wij ons wel overtuigen, dat het gebed van een vermorzeld en vootmoedigd hart altijd aangenaam is aan God; dat, naar mate onze ellende grooter is, wij meer mogen rekenen op Gods barmhartigheid jegens ons; laten wij bovendien bedenken, dat de belofte, welke Onze Heer aan het gebed heeft verbonden, niemand uitsluit: »Al wie vraagt,» zegt Hij, »verkrijgt.» Laten wij eindelijk denken, dat een goed gebed altijd verhoord wordt, zonder aanzien van de verdiensten van hem, die het spreekt. Immers, indien wij niet verkrijgen, wat wij gevraagd hebben, zoo verkrijgen wij andere gunsten, die dikwijls kostbaarder zijn dan het voorwerp onzer verlangens, alhoewel deze gunsten ons niet altijd bekend zijn.

Samenspraak. Met Jezus, die ons niet alleen het gebod om altijd te bidden, maar ook het voorbeeld van het gebed heeft gegeven; die, na den geheelen dag te hebben gearbeid, dikwijls den nacht in het gebed doorbracht. Laten wij Hem den geest van gebed vragen, zonder welken wij nooit iets groots, noch voor ons zelve, noch voor anderen zullen uitwerken.

MAAND SEPTEMBER.

1ste Meditatie: van het H. Hart. Blz. 158.

2de Meditatie.

Over de drie trappen van verloochening of van ootmoedigheid.

Vorbereidend gebed. Blz. 13.

1ste Voorspel. — Stel U de H. Maagd voor, staande onder het kruis van Jezus.

2de Voorspel. — Vraag de genade, om uit liefde tot Jezus, gaarne door pijnen en versmaadheden beproefd te worden.

1ste Punt. — Eerste trap van verloochening of ootmoedigheid.

Overwegingen. — De verloochening van ons zelve en van de schepselen, waarop Jezus zoo sterk aandringt, onderstelt verscheidene trappen. Men telt er hoofdzakelijk drie: de eerste bestaat hierin, dat men te allen tijde bereid is, liever alles: goederen, eer, gezondheid, zelfs het leven te verliezen, en van den anderen kant liever alles te lijden, dan eene doodzonde te bedrijven. Die eerste trap is noodzakelijk aan alle christenen, anders zou immers de acte van liefde in hun mond een leugen zijn; zij zouden op den weg der zaligheid niet meer wezen.

Toepassingen. — Dank God voor uwe roeping tot eenen levensstaat, waarin van een ieder verondersteld wordt, dat hij op dezen eersten trap staat en er voortdurend op blijft. Wees nochtans niet zonder mistrouwen jegens u zelve, dewijl gij er niet op kunt blijven zonder den bijstand der

genade, en zelfs in zekere omstandigheden, zonder eene bijzondere genade, te meer omdat wij, door het religieuze kleed aan te trekken, niet eene andere natuur hebben aangehouden. Wij zijn gebleven, wat wij waren: zwakke en onstandvastige menschen. Laten wij dus ootmoedig zijn, ons zelve altijd mistrouwen, en in de bekoring vlijtig onze toevlucht nemen tot het gebed. — Immers, zoo eene religieuze zich stelselmatig wilde tevreden houden met dezen eersten trap, zou zij den naam van »religieuze» weinig waardig zijn, en zelfs hare zaligheid in groot gevaar stellen.

Gevoelens. — Akte van geloof aan deze waarheden; — van ootmoedigheid; — van mistrouwen jegens zich zelve en van vertrouwen op God.

Voornemens. — De gelegenheid tot zonde zorgvuldig vermijden.

2de Punt. — Tweede trap van verloochening of ootmoedigheid.

Overwegingen. — Deze tweede trap bestaat hierin, dat men liever alles wil verliezen en alles lijden dan met opzet eene dagelijksche zonde bedrijven. Iedere ware religieuze moet zoo ver trachten te komen, dat zij van zich zelve kan getuigen, dien tweeden trap bereikt te hebben; zonder dat zal zij: 1° moeielijk, of liever in het geheel niet, op den eersten kunnen blijven; de ondervinding bewijst maar al te zeer de goddelijke uitspraak: »Die het kleine versmaadt, zal allengs afvallen.» — 2° Zal zij zich geenszins kunnen vleien, dat zij voldoet aan de verplichting, welke zij jegens God heeft aangegaan, van naar de volmaaktheid te streven, daar niets de volmaaktheid zoo zeer tegenwerkt als de dagelijksche zonde. — 3° Zal zij nooit den waren vrede genieten, omdat zij de inzichten van God jegens haar bestrijdt: »Wie heeft aan God wederstaan en vrede genoten?» — 4° Zal zij onbekwaam zijn, met veel vrucht aan het zielenheil te arbeiden.

Toepassingen. — Wij kunnen tot dien tweeden trap

komen en er op blijven. Het bewijs wordt ons daarvan gegeven in de akten van de zaligverklaring en in het leven van vele dienaren Gods. Men leest in het leven van den eerbiedwaardigen De Ponte en Bellarminus, dat zij de gelofte deden, niet ééne dagelijksche zonde vrijwillig te bedrijven, en dat zij tot hun laatste uur, aan hunne gelofte getrouw bleven. Wat zij, met de hulp der genade hebben kunnen doen, dat kunnen wij ook; maar hebben wij het ernstig gewild? Welke middelen hebben wij gebruikt? Met welke standvastigheid?

Gevoelens. — God bidden, dat Hij den afschrik der dagelijksche zonde in ons gelieve te vermeerderen.

Voornemens. — De oorzaken onzer zonden langzamerhand vernietigen door de oefening van het bijzonder onderzoek.

3de Punt. — Derde trap van verloochening of ootmoedigheid.

Overwegingen. — Deze derde trap bestaat hierin, dat men bij voorkeur, liever in armoede zij met Jezus, voor ons arm geworden, dan in overvloed; liever vergeten en veracht met den vernederden en versmaden Jezus, dan verheven in eer en waardigheid; liever op het kruis met Jezus, hangende aan het kruis, dan in genoeg en wel lust, ten einde meer gelijk te zijn aan ons goddelijk Voorbeeld, en Hem beter onze liefde te kunnen bewijzen.

Toepassingen. — Deze gewone gesteltenis, of derde trap van ootmoedigheid is niet onmogelijk voor de menschelijke zwakheid, ondersteund door de genade; getuigen hier van zijn de Apostelen en een groot aantal martelaren, die zich verheugden voor den naam van Jezus van alles ontbloot, beschimpt, veracht en ter dood veroordeeld te worden! Getuigen hiervan ook, zoovele personen in weelde en vermaak opgevoed, welke nog hedendaags zich uit liefde tot Jezus, aan de armoede en de gestrengheden van het religieuze leven toewijden. Deze voorbeelden zijn zeer geschikt om ons aan te moedigen, en tot spoorslag te dienen. Daarenboven wat al schatten zijn er in dezen derden

trap besloten! Hier vinden wij de volmaakte navolging van Jezus Christus, den vrede en de vreugde des harten, zelfs te midden der beproevingen; den overvloed der goddelijke zegeningen, de verzekering der zaligheid en het onderpand eener veel grootere glorie in den Hemel! Hoe staat het met u ten opzichte van dezen derden trap!... Waar zijn de voornemens, welke gij in zoo menige Afzondering hebt vernieuwd, om niets te verwaarloozen, van hetgeen er U toe brengen kan?...

Samenspraak met de H. Maagd, die zulk een groot deel had in de versmadingen en pijnen van Jezus.

3de Meditatie.

Over de voornaamste middelen om de ootmoedigheid te bekomen en in ons te bevestigen.

Vorbereidend gebed. Blz. 13.

1ste Voorspel. — Zich den Apostel voorstellen, zeggende van den goddelijken zaligmaker: »Hij heeft zich zelve vernederd... daarom heeft God Hem ook verheven.»

2de Voorspel. — Den moed vragen, om voortdurend alle middelen aan te wenden, om de ootmoedigheid te bekomen, en er in aan te groeien.

1ste Pnnt. — Vermijden al wat den hoogmoed streelt. — Eerste middel om de ootmoedigheid te verkrijgen en er in aan te groeien.

Overwegingen. — Gij verlangt vurig de ootmoedigheid te bekomen en er in aan te groeien, waak dan vooral, dat er niets in uwe gedachten, in uwe woorden en in uwe werken zij, dat daaraan tegenstrijdig is; niets wat den hoogmoed streelt en stof geeft tot ijdelheid. — Houd u niet op met de herinnering aan de schoone daden van uw vorig leven, noch met de gedachten van ijdel welbehagen, die in uw geest opkomen: stel er de herinnering uwer zonden

tegen. Verdrijf de bekoringen van hoovaardigheid door inwendige akten van nederigheid. — Spreek, zonder gewichtige reden, niet van u zelve, noch ten goede, noch ten kwade. Verontschuldig u niet, als men u berispt; zoek nooit het hoogste woord te voeren, noch uw gevoelen op te dringen. — Vermijd in redeneering, in houding, in gang enz. al wat gemaaktheid, eigenwaan, zonderlingheid of verwaandheid verraadt, in één woord, al wat aan de ootmoedigheid tegenstrijdig is.

Toepassingen. — Zijt gij getrouw geweest aan deze regelen, die het eenvoudig gezond verstand aanwijst als het eerste noodzakelijke middel tot het verkrijgen der ootmoedigheid? Immers, zoo lang men de beletselen der deugd niet wegneemt, hoe zou men in de deugd kunnen aangroeien?

Gevoelens. Vraag de genade, om altijd de gedachte aan uwe nietigheid en onwaardigheid voor den geest te hebben, ten einde in u de gevoelens eener diepe ootmoedigheid te bewaren.

Voornemens. Om die gevoelens te sterken, dikwijls een of ander dezer woorden van eenen heiligen religieus herhalen: »Heer, heb medelijden met mij! — Ik ben onwaardig voor U te verschijnen. — Wat blijft ons over tenzij ons te vernederen?»

2de Punt. — Tweede middel. Gebruik maken van de gelegenheden, om de ootmoedigheid te beoefenen. —

Overwegingen. De zedelijke deugden worden ons niet ingestort gelijk de goddelijke deugden. Wij moeten ze dus verkrijgen door eene vlijtige oefening. Vandaar de stelregel: Zonder vernederingen geene ootmoedigheid. Maar wij vinden in ons zelve geene genoegzame kracht tot ernstige bestrijding onzer eigenliefde; van den anderen kant, durven ook de Oversten ons dikwijls niet vernederen uit vrees van ons te verbitteren, waaruit volgt dat wij geen de minste vorderingen maken! God heeft evenwel medelijden met ons: Hij zendt ons vernederingen over; vernederingen des

te krachtiger en bitterder, omdat zij geenszins van onze keus afhangen! Nu eens zijn het benauwdheden en verwarring van den geest, gewetensangsten, bovenmate lastige en vernederende bekoringen, die ons dwingen, als eenvoudige novicen raad en troost te gaan vragen; dan is het eene onpasselijkheid, ongesteldheid of ziekte, die ons onbekwaam maakt de plichten van onze bediening te vervullen, die ons onnuttig maakt voor anderen, ons, die meenden hun een onmisbaren steun te zijn! Somtijds is het eene teleurstelling, of een samenloop van omstandigheden, die ons mismoedig maakt, onze eigenliefde pijnigt: somtijds ook laat God toe, dat onze pogingen altijd mislukken; dat wij de meening van de Overste niet goed begrijpen, en berispingen ontvangen, als wij lof en belooning meenden te verdienen, of dat de Overste, door den schijn bedrogen, ons onverdiende verwijtingen doet; of dat wij eindelijk, valsch beschuldigd, voor slecht en plichtig aanzien worden.

Toepassingen. Wanneer God dit alles toelaat, doet Hij het voor ons welzijn. Hij verschaft ons gelegenheden, om tot een hoogen trap van ootmoedigheid op te klimmen. Laten wij er voordeel uit trekken. Verre van er ons over te beklagen, laten wij met den H. Koning David, die door de beschimpingen van wederspannige onderdanen vervolgd werd, zeggen: »Gij hebt wel gedaan, o Heer, met mij te vernederen.»

Gevoelens. Vraag dringend de kracht en den moed om, naar het voorbeeld van David en van zoo vele Heiligen, een goed gebruik van de vernederingen te maken.

Voornemens. Zich in groote moeielijkheden herinneren, dat onze Heer en Meester, door allen veracht, tusschen twee moordenaars gestorven is.

3de Punt. — Zich dikwijls oefenen in akten van nederigheid.
Derde middel.

Overwegingen. De religieuze, die vurig verlangt zich in de ootmoedigheid te bevestigen en er voortgang in te doen,

vergenoegt zich niet met de vernederingen, die God haar overzendt; zij doet, uit eigen beweging, dikwijls door den dag, akten van inwendige en uitwendige ootmoedigheid.

Toepassingen. Handel ook zoo; wees vooreerst nauwkeurig in het volbrengen der oefeningen van ootmoedigheid, welke bij uwe medezusters in gebruik zijn, maar doe het in den geest van nederigheid. Leg u verder bovenal toe op de inwendige acten van ootmoedigheid, dan zullen de uitwendige acten u veel lichter vallen; en gij zult, gelijk de Heiligen, er ten laatste, onuitsprekelijke vertroosting in vinden.

Samenspraak: Met Jezus Christus, onzen lieven Zaligmaker, die ons door Zijn voorbeeld aanmoedigt.

MAAND OCTOBER.

1ste Meditatie: van het H. Hart. Blz. 161.

2de Meditatie.

Over de waarde des tijds.

Voorbereidend gebed. — Blz. 13.

1ste Voorspel. — Stellen wij ons Jezus Christus voor, ons uit zijn Tabernakel toeroepende de woorden van den Apostel: »Terwijl wij tijd hebben, laten wij ons in goede werken oefenen.»

2de Voorspel. — Vraag de genade, om de waarde van den tijd wel te leeren schatten, en er een goed gebruik van te maken.

1ste Punt. De tijd heeft zooveel waarde als de Hemel.

Overwegingen. »De tijd heeft zooveel waarde als de Hemel,» zegt de H. Bernardus. Niets is meer waar; want niet alleen zal niemand den Hemel bekomen zonder de beproevingen des tijds te hebben ondergaan, maar hij zal bovendien, volgens de goddelijke beloften, slechts geschonken worden als eene vergelding voor het goed gebruik van den tijd. Dit eeuwig loon kan van een enkel wel gebruikt oogenblik afhangen. Getuige hiervan de goede Moordenaar: hij had slecht geleefd; zijn doodsuur is dáár; maar, door de genade verlicht, belijdt hij in dit uiterste oogenblik ootmoedig zijne ongerechtigheid; hij smeekt de barmhartigheid van den goddelijken Zaligmaker af, en zie! op hetzelfde oogen-

blik wordt hem de Hemel verzekerd: Jezus zeide tot hem: »Heden zult gij met mij in het Paradijs zijn.»

Toepassingen. — Hoe hoog moeten wij dan den ons vergunden tijd schatten?

Wij moeten hem zoo hoog, ja zelfs hooger schatten dan een diamant, die de waarde zou hebben van een geheel Koninkrijk. Wat toch is een aardsch Koninkrijk bij het Koninkrijk der Hemelen vergeleken? En het goed gebruik van den tijd kan ons het eeuwig bezit van dit Koninkrijk verzekeren. Wat meer is, ieder wel besteed oogenblik kan ons een nieuwen trap van glorie en geluk in den Hemel doen bekomen, ja, een nieuwen Hemel, om zoo te spreken, in den Hemel zelve.

Gevoelens. — Verlevendig uw geloof aan deze zoo beemoedigende waarheid, en verwek een akte van leedwezen, dat gij geen beter gebruik van den tijd gemaakt hebt.

Voornemens. — Ik wil mijn tijd beter regelen, om er grooter nut uit te trekken: gebrek aan orde doet evenveel tijd verliezen als een wijs geregeld gedrag tijd doet winnen.

2de Punt. — De tijd heeft zooveel waarde als het bloed van Jezus Christus.

Overwegingen. »De tijd heeft zooveel waarde als het bloed van Jezus Christus,» voegt de H. Bernardus er bij, omdat onze goede werken, in den tijd gedaan, geene verdiensten bij God kunnen hebben dan ten gevolge en uit kracht der verlossing; maar deze verlossing is slechts ten koste van het bloed van Jezus Christus bewerkt; het is derhalve Zijn bloed, dat den tijd vruchtbaar heeft gemaakt; het bloed van eenen God is als het muntstuk geworden, dat de waarde des tijds voorstelt.

Toepassingen. — Het kostbaar bloed van Jezus! deze uitdrukking is in alle talen aangenomen. En inderdaad, wat is er kostbaarder? »Een enkele druppel van dit bloed,» zegt de H. Thomas, »is voldoende om de geheele wereld te verlossen.» Hoe spaarzaam moeten wij dan met den

tijd zijn, en hoezeer moeten wij vreezen een oogenblik er van te verliezen! te meer, daar God zelf er zich spaarzaam mede toont; inderdaad, Hij stort zijne gaven en genaden met volle stroomen over ons uit; maar den tijd . . . dien geeft Hij ons slechts bij druppels. Niemand heeft ooit twee oogenblikken tegelijkertijd ontvangen. En die zoo kostbare tijd wordt verkwest! men brengt hem door in bezuelarijen; men doet alles, om hem spoedig te doen voorbijsnellen; men gebruikt hem om God te vergrammen, en zich zelve in de eeuwige verdoemenis te storten. . !

Gevoelens. — Hebt medelijden met de verblindheid van zoovele menschen. Verblindheid, die helaas, ook eens de uwe was!

Voornemens. — Ik zal de Heiligen navolgen, die meenden nooit genoeg te doen om zich den tijd te nutte te maken. De Heilige Alphonsus de Ligorio en meer anderen, brachten het zoover, dat zij zich door gelofte verplichtten, nooit vrijwillig hun tijd te verzuimen.

3de Punt. — De tijd heeft zooveel waarde als God zelf.

Overwegingen. — »De tijd heeft zooveel waarde als God zelf, en ziehier waarom en op welke wijze,» gaat de H. Kerkvader voort: »omdat namelijk, elk wel besteed oogenblik ons het eeuwig bezit van God kan verwerven.» Welke strenge rekenschap zal er ook eens van geëischt worden! Eén oogenblik is genoeg om een ijdel woord uit te spreken, en Jezus verzekert ons, dat dit tijdverlies, hoe onbeduidend ook naar onze meening, niet onbemerkt zal voorbijgaan: »Ik zeg U, van elk ijdel woord, dat de menschen zullen gesproken hebben, dat zij daarvan rekenschap zullen geven in den dag des oordeels» (Matth. 12).

Toepassingen. — Ik geloof zulks; maar komt mijn gedrag hierin overeen met mijn geloof? Vraag ik mij, bij het gewetensonderzoek, ernstig rekenschap van het gebruik mijns tijds; van alle tijdverlies; en van de oorzaken daarvan? Beschuldig ik er mij van met leedwezen; met het oprecht voornemen, van mij te beteren?

Treden wij hier in een omstandig onderzoek; laten wij eens zien, wanneer, waar en hoe wij den tijd verzuimd hebben, ten einde hem voortaan beter te gebruiken. Het beste middel, om den tijd zeer nuttig en aangenaam door te brengen, is zich eene levenswijze voor te schrijven en daarvan niet af te wijken. Wel is waar, bestaat zulke verordening, ten minste gedeeltelijk, voor ieder van ons; want wij allen hebben, op zekere uren van den dag plichten te vervullen; het leven der Religieuzen wordt daarenboven door het teeken der klok geregeld; toch blijft er nog altijd eenigen vrijen tijd over. Dezen vrijen tijd moeten regelen, anders loopt men gevaar, hem in beuzelingen door te brengen, en zal men des avonds misnoegd zijn over zich zelve. Heeft de ondervinding U dit niet reeds geleerd?

Samenspraak. Met den H. Alphonsus de Ligorio, die, getrouw aan zijne gelofte van den tijd nimmer te verliezen, niet ophield met schrijven en werken, vooraleer de dood een einde aan zijn leven maakte.

3de Meditatie.

Over het goed gebruik van den tijd.

Voorbereidend Gebed. — Blz. 43.

1ste Voorspel. — Stel U den H. Apostel voor, zeggende »Nu is het de genadenrijke tijd, nu is het de dag des heils.»

2de Voorspel. — Vraag als vrucht dezer overweging de genade, om de middelen tot benutting en heiliging des tijds wel te kennen en in oefening te brengen.

1ste Punt. — Om den tijd te heiligen en er niets van te verliezen, moet men altijd in staat van genade leven.

Overwegingen. — Het geloof leert ons, dat geen werk hoe groot en heilig ook in zich zelf, verdienstelijk voor het eeuwige leven zijn zal aan hem, die het in staat van doodzonde heeft verricht. Bijgevolg, de tijd, dien men in staat

van doodzonde doorbrengt, is een tijd, die geene vruchten voor den Hemel oplevert. Welk verlies en welk ongeluk! Hoe velen zijn er niet voor wie het jaar of het grootste deel van het jaar op deze wijze voor altijd verloren gaat! Hoezeer zullen zij er zich eens over beklagen!

Toepassingen. Al ware het, dat de religieuze staat u geen ander voordeel opleverde dan u voor dat ongeluk te bewaren, hoe gelukkig zoudt gij u mogen achten er toe geroepen te zijn! En tot welk offer zoudt gij niet bereid moeten zijn, om er tot uwen laatsten ademtocht in te volharden!

Gevoelens. — Mijn God, vermeerder in mij de achting en de liefde voor mijne heilige roeping.

Voornemens — Ik zal trachten aan anderen hetzelfde geluk te bezorgen, dat ik geniet, door hen, naar mijn vermogen, uit den ellendigen staat der zonde te trekken.

2de Punt. — Om den tijd te heiligen en er niets van te verliezen, moet men de goede meening bij den staat van genade voegen.

Overwegingen. — Al onze werken, hetzij ze goed of onverschillig in zich zelve zijn, moeten met een bovennatuurlijke beweegreden verricht worden voor God, met het oog op God. — De menschen zien het uitwendige; God oordeelt de meening. Al wat wij voor Hem niet doen, zal door Hem niet beloond worden. De Schriftgeleerden en Farizeërs deden vele goede werken, maar uit zucht naar vertooning en ijdele volksgunst. Jezus verzekert ons in het Evangelie, dat zij geen loon zullen ontvangen.

Toepassingen. — Moet gij niet vreezen veel verdiensten te verliezen, dewijl de eigenliefde, de ijdelheid, de begeerte om aan de menschen te behagen zich heimelijk onder de beweegredenen uwer handelingen mengen? Ga tot in het diepste van uw hart; schroom niet U zelve te ondervragen, en de waarheid te bekennen.

Gevoelens. — Help mij, o Heer, opdat ik mijne ongeregelde eigenliefde, die mijne beste handelingen zoo dikwijls in uw oog mismaakt, zegevierend bestrijde.

Voornemens. — Ik zal dikwijls gedurende den dag de goede meening vernieuwen, bijzonder bij die handelingen, welke uit zich zelve onverschillig zijn, opdat de aanzienlijke tijd, dien zij voor zich eischen, ook nuttig en heilig besteed zij.

3de Punt. — Om den tijd te heiligen en er niets van te verliezen, moeten wij onze werken met zorg verrichten, zoodat zij verdienen aan God opgedragen te worden.

Overwegingen. — Gij verricht vele goede werken, wel gewoonlijk met eene goede meening; maar gij verricht ze achteloos, met lauwheid, met vele onvolmaaktheden. De tijd, dien gij er aan besteed hebt, zal grootendeels verloren en zonder verdiensten zijn.

Om deze reden spoort de H. Geest ons met nadruk aan, of liever, gebiedt Hij ons, al onze werken met zorg en volmaaktheid te verrichten.

Toepassingen. — Gelukkig de mensch, gelukkig de Religiøze, die zich door waakzaamheid en edelmoedigheid naar dat goddelijk gebod regelt! Wat rijken oogst van verdiensten zal zij in korten tijd inzamelen! Zij zal, gelijk er van den rechtvaardige gezegd wordt, in korten tijd een langen levensloop voleind hebben.

Het hangt enkel van ons af, dat geluk te bezitten. Een middel onder vele andere, om dit te bekomen is, de gewoonte aan te nemen, om bij de woorden van het teeken des H. Kruises, deze andere te voegen: »Ik wil dit werk met groote zorg doen,» en zich te onderzoeken na het verricht te hebben.

Samenspraak. Met den H. Stanislaus Kostka, die in korten tijd een hoogen graad van heiligheid verwierf, niet door schitterende daden te verrichten, maar door al zijne werken, zelfs de geringste, met eene groote zuiverheid van meening en liefde te vergezellen. Op deze wijze heiligde hij den tijd, en verloor hij er zelfs het kleinste deeltje niet van. — Ik zal dringend bidden, dat hij mij de genade bekomme, om hem na te volgen.

MAAND NOVEMBER.

1ste Meditatie: van het H. Hart. Blz. 164.

2de Meditatie.

Over den zielenijver.

Voorbereidend gebed. — Blz. 13.

1ste Voorspel. — Stel u Jezus voor, zeggende: »Gaat gij ook in mijnen wijngaard.»

2de Voorspel. — Vraag de genade, om wel te begrijpen, wat er al groots en verdienstelijks is in de verzorging der zielen.

1ste Punt. — Niets is grooter in de oogen van God dan de zielenijver.

Overwegingen. — IJveren voor de zielen, is arbeiden om het rijk Gods op aarde te vestigen en uit te breiden, door aanwinst van nieuwe onderdanen. Het is alzoo met God medewerken tot bereiking van het doel der schepping, door den menschen God te leeren kennen, beminnen en dienen; het is met Jezus medewerken tot bereiking van het doel der verlossing, door het bloed, dat Hij voor de zaligheid der menschen gestort heeft, vruchten te doen dragen; het is met den H. Geest werken aan de heiliging der uitverkorenen, door den haat der zonde in hen te versterken, hen tot liefde en de oefening der deugd op te wekken. Daarom zegt de H. Dionysius, de Areopagiet: »Het goddelijkste van alle goddelijke dingen, is medewerken met God aan de zaligheid der zielen.»

Toepassingen. — Verheugen wij ons in den Heer, die

ons geroepen heeft, om voor de zielen te arbeiden; in welken arbeid, indien men let op het verheven einde, dat men er zich bij moet voorstellen, alles groot, niets klein is. Bijgevolg is het louter ijdelheid en hoogmoed, als wij geneigd zijn onderscheid te maken tusschen het onderwijzen van kleine kinderen of volwassenen, van rijken of armen. En toch, hebben wij dit onderscheid, zoo weinig gegrond bij het licht des geloofs, niet gemaakt? Is het niet dikwijls oorzaak geweest van zondige en den naaste zeer noodlottige verzuimenissen?

Gevoelens. — God bedanken voor de gelegenheid, die ons verschaft wordt om voor de zielen te werken. — De genade vragen, om dit zoo verheven werk op eene waardige wijze te verrichten.

Voornemens. — Belast u bij voorkeur met die werken van ijver, welke het minst in het oog loopen, en u het minst blootstellen aan de bekoring van ijdele glorie.

2de Punt. — Niets is aan God aangenamer dan de zielenijver.

Overwegingen. — Dit is onbetwistbaar: immers, het doel van al de werken van ijver is niet alleen de glorie Gods te bevorderen, maar ook de zielen te redden, van welke ééne alleen kostbaarder is in de oogen van God dan al wat de gansche wereld kostbaars bevat. Herinner u wat de goddelijke Verlosser voor de zaligheid der zielen heeft gedaan: Zijne vernederingen, Zijne predikingen, Zijne smee-kingen, Zijne tranen en Zijn zoo smartvolle dood aan het kruis; deze herinnering zal u beter doen begrijpen dan lange redeneeringen, dat niets welgevalliger is aan God, dan medewerken met Hem aan het heil der zielen.

Toepassingen. — De Apostelen waren van deze waarheid innig overtuigd. Daaraan moeten wij den onverzadelijken ijver toeschrijven, die hen verteerde, die hun zooveel arbeid en zoovele lastige reizen deed ondernemen, zoovele gevaren te land en ter zee, ja zelfs de verschrikkelijkste foltering en den dood deed trotseeren! Gevoelt gij ook den gloed

van dat verterend vuur des zielenijvers? . . . Welke bewijzen geeft gij er van? . . . Met welke gretigheid neemt gij de gelegenheden waar om dien ijver uit te oefenen; met welke zorg bewerkt gij den wijngaard, die U is toevertrouwd. Behoort gij misschien niet tot dezulken, die door eene geheime ijdelheid beheerscht, groote plannen vormen voor de toekomst, en het tegenwoordige verzuimen?

Gevoelens. — Vurige verlangens om veel te arbeiden en te lijden voor de glorie van God en de zaligheid der zielen.

Voornemens. — Zich met zorg toeleggen op hetgeen ons, in het belang der zielen, is opgelegd.

3de Punt. — Niets is verdienstelijker bij God dan de zielenijver.

Overwegingen. — Dewijl er niets aangenamer is aan God dan de zielenijver, moet men besluiten, dat niets verdienstelijker is in Zijne oogen, en niets heerlijker zal beloond worden. Getuige daarvan zijn deze woorden des H. Geestes: »Die velen opleiden tot de gerechtigheid, zullen schitteren als sterren in alle eeuwigheid.» Bovendien verzekert ons de H. Jacobus, dat de bekeering en de redding van ééne enkele ziel, eene genoegzame aanspraak geeft op de eeuwige belooning. Hij zegt: »Wie één zondaar van den dwaalweg terugbrengt, zal diens ziel van den dood redden en de menigte der zonden bedekken.»

Toepassingen. — Deze gedachten zijn zeer geschikt, om de religieuze gemeenten, die zich met verschillende werken voor het zielenheil bezig houden, en allen, die er deel van maken, niemand uitgezonderd, aan te moedigen; bijgevolg ook haar, die hun leven in de bediening van Martha doorbrengen, of zich in de studie-jaren tot het onderwijzen voorbereiden, of die, na daarin gearbeid te hebben, door ziekte, zwakheid of ouderdom niet meer in staat zijn om te werken.

Allen immers, zijn lidmaten van hetzelfde zedelijk lichaam, en werken krachtig mede tot hetzelfde doel, hetzij door te zorgen voor het onderhoud harer medezusters, hetzij door hare

studiën , haar lijden en hare gebeden aan God op te dragen voor hen , die onmiddelijk aan het heil der zielen arbeiden.

Samenspraak. Met den H. Franciscus Xaverius , hem smeeken , dat hij ons een vonkje verwerve van dien zoo zuiveren , zoo standvastigen en zoo edelmoedigen ijver , welke hem in Indië en in Japan zoo vele zielen deed winnen.

3de Meditatie.

Geestelijke raadgevingen van de H. Teresia.

Vorbereidend Gebed. — Bl. 13.

1ste Voorspel. — Zich de H. Teresia voorstellen , terwijl zij hare geestelijke raadgevingen schrijft.

2de Voorspel. — De genade vragen , om zijn gedrag volgens deze raadgevingen te regelen.

1ste Punt. — Raadgevingen tot regeling onzer woorden.

Overwegingen. — Onder de talrijke schriften der H. Teresia , welke niet minder bewonderenswaardig en stichtend zijn dan haar leven zelf ; vinden wij raadgevingen of regelen voor de volmaaktheid , welke zij als een pand harer liefde aan de kinderen van den Karmelus naliet. Ook wij kunnen er ons voordeel uittrekken. Laten wij er heden eenige van overwegen , welke letterlijk uit het Castiliaansche Handschrift der Heilige getrokken zijn. — Raadgeving aangaande het gebruik der tong. — »Spreek weinig , vooral als gij met velen bij elkander zijt.... Spreek nooit met lof over U zelve , uwe kennissen , uwe goede werken , of uwe afkomst , tenzij gij reden hebt te hopen , dat zulks nuttig zal zijn ; en alsdan moet gij het doen met ootmoedigheid en u herinnerende , dat het enkel gaven van God zijn..... Verontschuld U nooit , tenzij er groote reden besta , het te doen..... Vermijd allen twist , vooral in zaken van weinig belang.... Spreek tot een ieder met gematigde blijmoedigheid..... Vergroot

niets, noch verzekeer ooit iets, wat het ook zij, zonder het zeker te weten . . . Spreek nooit zonder goed bedacht te hebben, wat gij gaat zeggen, opdat U nooit een kwetsend woord ontsnappe . . . Wanneer iemand over geestelijke zaken spreekt, luister naar hem met ootmoedigheid . . . Meng in uwe gesprekken en in uw gemeenzaam onderhoud altijd eenige woorden, die op het geestelijk leven betrekking hebben: hierdoor zult gij nuttelooze woorden en achterklap vermijden."

Toepassingen. — Na overwogen te hebben, hoe wijs deze raadgevingen zijn, ga tot nuttige toepassingen over: Zie, in hoeverre gij er U naar gedragen hebt . . . Waarin gij ze beter kunt en wilt volgen

Gevoelens. — Vraag de genade, om aan uwe voornemens getrouw te zijn.

Voornemens. — Ik zal in mijn dagelijksch onderzoek bijzonder acht geven op het gebruik, dat ik van mijne tong maak.

2de Punt. — Raadgevingen tot regeling onzer werken.

Overwegingen. — »Schik u naar de inborst der personen met wie gij moet omgaan . . . Schik u naar allen, om allen te winnen Vlucht, zooveel gij kunt, de zonderlingheid, want zij veroorzaakt vele rampen in een religieus huis Doe alles, alsof gij God werkelijk voor u zaagt: dat is een zeker middel om grooten voortgang te doen in de deugd Laat de gevoelens van teedere godsvrucht, die in uw hart zijn, niet blijken, tenzij het noodig is, die kenbaar te maken: »Mijn geheim bewaar ik,» zeiden de H. Bernardus en de H. Franciscus »Vlucht de nieuwsgierigheid in zaken, die u niet aangaan; vraag er niet naar Wees zachtmoedig jegens anderen, streng voor u zelve Wanneer gij Overste zijt, vermaan nooit iemand in gramschap, maar wacht, tot dat gij geheel bedaard zijt. Uwe blijdschap zij altijd ootmoedig, zacht, zedig en stichtend Openbaar aan uwe Overste en aan uwen biechtvader alle beklagen, alle onvolmaaktheden

elke afkeerigheid, opdat zij u raad geven... Eet noch drink buiten de gewone uren.... Houd nooit op, u in alles te verootmoedigen en te versterven, zoolang gij leeft, en vereer met bijzondere godsvrucht den H. Jozef."

Toepassingen. — Deze gedragsregelen zijn volstrekt niet boven mijne krachten, ik moet het bekennen, ik gevoel bovendien, wat al voordeelen ik er uit kan trekken voor den vrede mijner ziel en voor de stichting van den evennaaste.

Gevoelens. — Ik zal mij dan, o God, van heden af toeleggen om ze te beoefenen; gewaardig u mijnen goeden wil te versterken: hij is zoo zwak, zoo ongestadig, zoo kleinmoedig!

Voornemens. — Ik zal mijnen dag overloopen, om te zien, waar en wanneer ik mijne voornemens kan toepassen.

3de Punt. — Raadgevingen tot regeling onzer gedachten en begeerten.

Overwegingen. — »Overdenk gedurende den ganschen dag, hetgeen gij des morgens overwogen hebt.... Verwek dikwijls acten van liefde tot God. — Denk niet aan de onvolmaaktheden van anderen, maar alleen aan hunne deugden; wat U aangaat, denk alleen aan uwe gebreken.... Wees altijd indachtig, dat gij maar ééne ziel hebt; dat gij maar ééns zult sterven; dat gij maar één leven hebt, één kort leven op de aarde; dat er maar ééne eeuwige glorie is, en gij zult U van vele dingen losmaken.... Zoek God in alles, en gij zult Hem vinden.... Uw verlangen zij, God te zien; uwe vrees, Hem te verliezen; uwe droefheid, Hem nog niet te bezitten; uwe blijdschap, wat U tot Hem kan geleiden; en gij zult in grooten vrede leven."

Toepassingen. — Neem, na een ernstig onderzoek, het besluit om alles te veranderen, wat in u strijdig is met de wijze raadgevingen in dit derde punt vervat.

Samenspraak. Met de H. Teresia. Bid haar, dat zij u iets verwerve van de goddelijke verlichtingen en hemelsche gunsten, welke zij in zoo ruime mate ontving.

MAAND DECEMBER.

1ste Meditatie: van het H. Hart. Blz. 167.

2de Meditatie.

Vreugde en droefheid

Voorbereidend gebed. — Blz. 13.

1ste Voorspel. — Zich Jezus voorstellen, deze woorden tot ons richtende: »Voorwaar, ik zeg U, gij zult weenen . . . maar de wereld zal zich verheugen.»

2de Voorspel. — Vraag eene groote verachting voor alles, wat niet tot God geleidt.

1ste Punt. — Blijdschap van de kinderen der wereld.

Overwegingen. — Toen het oogenblik gekomen was, dat Jezus de aarde ging verlaten, zeide Hij tot zijne leerlingen: »Een weinig tijds, en gij zult mij niet meer zien, want ik ga tot mijnen Vader; dan zult gij weeklagen en weenen; de wereld echter zal zich verheugen.» Ziedaar, hoe het aan Jezus heeft behaagd, de goederen van het tegenwoordig leven te verdeelen: aan de goeden laat hij kruisen en tranen; aan de wereldschen, die de H. Schrift »kinderen der wereld» noemt, laat Hij de stoffelijke goederen en vermaken. Dit geschiedt, omdat Hij in zijne opperste goedheid en rechtvaardigheid, de eersten door tijdelijke smarten wil zuiveren van de minste vlekken der zonden, en de tweeden tijdelijk beloonen voor eenige natuurlijk goede werken, die zij doen, maar die zonder verdiensten zijn voor de eeuwigheid.

Hij laat hun dan de blijdschap der wereld; droevig aandeel: zij zijn gelukkig in schijn, doch inderdaad ongelukkig: altijd gekweld door den dorst naar winst en door de vrees van verlies; gebukt onder de dwingelandij van hevige, schandelijke, onverzaadbare driften; gemarteld door de knagingen van het geweten; verschrikt door de gedachte des doods en der eeuwigheid!

Toepassingen. — Beschouwt gij aldus het schijngeeluk der wereldlingen? . . . Benijdt gij somtijds hun lot niet? . . . Gebeurt het u niet, dat gij soms tot u zelve zegt: waarom heb ik zulk een streng leven aangenomen? . . . Ik had ook in de wereld mijne zaligheid kunnen bewerken, tezelfder tijd mijne vrijheid behouden, deel nemen aan onschuldige en geoorloofde vermaken. . . . Indien gij u met zulke gedachten ophoudt, moet gij dan niet vreezen, dat uw geloof verzwakt is; dat de lauwheid uw verstand heeft verduisterd, dat ongeregelde genegenheden in uw hart schuilen? Eene religieuze, die zoover gekomen is, is in groot gevaar de genade harer roeping te verliezen en zich in het verderf te storten. . . . Wat denkt gij daarvan?

Gevoelens. — Verachting en versmading der wereldsche vreugde; dankbaarheid voor de weldaad der roeping, die ons verwijderd houdt van de verleidende aanlokselen der wereld.

Voornemens. — Dikwijls, en vooral in de bekoringen tegen de roeping, tot zich zelve zeggen: O mijne ziel, hoe gelukkig is het voor u, dat gij afgetrokken zijt van de verleidende aanlokselen der wereld, die zoovele slachtoffers maken!

2de Punt. — Droefheid der kinderen Gods.

Overwegingen. — »De wereld zal zich verblijden, en gij zult bedroefd zijn.» De ontberingen, de vervolgingen en smarten van allerlei aard, welke Jezus aan zijne Apostelen voorzegt, als moetende hun in deze wereld overkomen, doen hen door de wellustelingen, als ongelukkige menschen beschouwen, die aan de bitterste droefheid overgeleverd zijn.

De wereldlingen beklagen het lot der religieuzen, omdat zij het Manna niet kennen, dat onder het kruis verborgen ligt; omdat zij nooit de vertroosting en de onuitsprekelijke vreugde gesmaakt hebben, waardoor God het lijden Zijner getrouwe dienaren verzacht en beloont. De Apostel smaakte die, als hij uitriep: »Ik heb overvloed van blijdschap in al mijne beproevingen.» Een Augustinus smaakte ze ook, als hij zeide tot hen, die medelijden met hem hadden, wegens de strengheden zijner boetvaardigheid: »De tranen, die gij mij ziet storten, zijn mij aangener dan al de vermaken, welke ik in de wereld gesmaakt heb.»

Toepassingen. — De woorden »tranen,» »droefheid» hebben bij Christus niet de beteekenis, welke men er gewoonlijk aan hecht; zij doelen veeleer op het tegenovergestelde van de uitzinnige vroolijkheid en van de zondige vermaken der wereld. »Er is eene droefheid volgens de wereld,» zegt de H. Paulus, »en eene droefheid volgens God.» Deze laatste treft alleen de zintuigen, maar in werkelijkheid vervult zij de ziel met blijdschap, met eene onuitsprekelijke blijdschap, een voorsmaak der hemelsche vreugde, waarvan de wereldlingen zich zelfs geen denkbeeld kunnen vormen. »Als waren wij bedroefd,» zoo vervolgt de Apostel, »maar altijd met vreugde vervuld.»

Gevoelens. — God danken, die zich gewaardigd heeft, ons tot den religieuzen staat te roepen, en ons aldus gebracht heeft tot de bron der ware en duurzame vreugde.

Voornemens. — Ik zal de moeielijkheden en de smarten volgens den geest des geloofs beschouwen en aannemen.

3de Punt. — Beider lot in de eeuwigheid.

Overwegingen. — »Ik zal u wederzien, en uw hart zal zich verheugen. Uwe droefheid zal in blijdschap veranderen, en niemand zal U uwe blijdschap ontrooven.» Deze woorden geven ons de verzekering, dat de tijdelijke ontberingen, de tranen en de droefheid der kinderen Gods, door eene eeuwigheid van vreugde en vermaken in den Hemel zullen opgevolgd worden. Jezus had zulks vroeger reeds verze-

kerd door deze aanmoedigende woorden: »Zalig zijn zij, die weenen, want zij zullen getroost worden.»

Het tegenovergestelde zal het jammerlijk lot zijn van de kinderen der wereld; hunne voorbijgaande blijdschap zal in tranen en in eeuwige pijnen veranderen. »Wee U, die nu lacht,» zegt de Verlosser, „want gij zult weenen.” Welk verschil! Een oogenblik van blijdschap en eene eeuwigheid van pijnen! Een oogenblik van lijden en eene eeuwigheid van vermaken!

Samenspraak met onzen goddelijken Zaligmaker.

3de Meditatie.

*Over de versterving als verplichting, uit hoofde onzer
aangeboren zinnelijkheid.*

Voorbereidend Gebed. — Blz. 13.

1ste Voorspel. — Zich verbeelden den Apostel te hooren zeggen: »Ik voel in mijne leden eene andere wet, strijdende tegen de wet van mijn gemoed.»

2de Voorspel. — De genade vragen, om altijd meer en meer overtuigd te zijn van de noodzakelijkheid der versterving.

1ste Punt. — De zinnelijkheid drijft ons tot het kwaad.

Overwegingen. — De groote behoefte, die wij hebben aan versterving, komt voort uit de booze kiem, die de erfzonde in ons hart heeft achtergelaten, met andere woorden: uit onze zinnelijkheid, onze begeerlijkheid. Deze is eene aangeboren, hevige neiging voor alles wat de zintuigen streelt of genietingen verschaft aan het lichaam, en dienvolgens een aangeboren afkeer voor alles wat ons lastig valt: »De zinnen en de gedachte van het menschelijk hart,» zegt de H. Geest, »zijn van zijne jeugd af tot het kwaad geneigd.» Uit deze booze neiging, welke ons zal bijblijven, zoolang wij leven, komen allerhande ongeregelde gehecht-

heden, die ons van God, van ons laatste einde afkeeren. Al wie haar niet door eene gedurige versterving met kracht wederstaat, zal ongetwijfeld jammerlijk haar slachtoffer worden.

Toepassingen. — Helaas! wij gevoelen maar al te zeer de werking dier booze neiging in ons: zij drijft ons zonder ophouden tot ongeregeldheid: 1°. Ongeregeldheid in het gezicht: wij voelen ons als aangedreven om alles te bezien, alles te lezen en alles op te merken: binnen 's huis, het gedrag onzer oversten en medezusters; buiten 's huis, alle voorwerpen, die onze oogen treffen of streelen, waaruit vermetele oordeelvellingen, vele bekoringen, en vele zonden volgen. — 2°. Ongeregeldheid in het gehoor: wij zijn nieuwsgierig, vol verlangen om bekend te zijn met al het nieuws van den dag, met al wat er in het huis gezegd en gedaan wordt, met al wat er buiten 's huis omgaat, maar liever met het kwaad dan met het goed; vandaar als gevolg, nuttelooze en lange gesprekken of bezoeken; het verlies van den kostbaren tijd, de overtredingen van den regel der stilzwijgendheid, en, wat nog erger is, vitterijen, gemor, achterklap, onbescheidenheid; vandaar eindelijk verstrooidheid des geestes, ledigheid des harten en volslagen onvermogen om ingetogen te zijn, om te bidden en te overwegen. — 3°. Ongeregeldheid in den smaak, in den slaap, in de zorg voor het ligchaam: wij voelen ons geneigd om de palen der matigheid in het eten en drinken, in den slaap, in de zorg, redelijkerwijze aan onze gezondheid verschuldigd, te buiten te gaan. Dat zijn de droevige gevolgen der zinnelijkheid, de wanorde, welke zij onfeilbaar voortbrengt in allen, die haar niet door de versterving tegenwerken en bestrijden.

Gevoelens. — Vraag dringend aan God, dat Hij U doe zien, waarin gij U vooral moet versterven, en dat Hij U helpe het te doen.

Voornemens. — Onze bekoringen en de minste involging der zinnelijkheid aan onzen geestelijken Bestierder kenbaar maken en diens raad volgen.

2de Punt. — De zinnelijkheid houdt ons af van het goed.

Overwegingen. — De zinnelijkheid of begeerlijkheid is niet alleen eene aangeboren en hevige neiging voor alles wat de zinnen streelt, maar ook eene aangeboren afkeerigheid van alles wat ons hard valt, ons tegenstaat, van alles, waartoe bedwang noodig is. Hieruit spruiten de overtredingen van den regel en de ergernis, die men er door geeft; hieruit zoo vele onachtzaamheden in het vervullen der plichten van onzen staat en van de bediening, die ons is toevertrouwd; zoovele ongetrouwheden in onze geestelijke oefeningen en zoo vele onvolmaaktheden in al onze werken; hieruit eindelijk de lauwheid!

Toepassingen. Het is niet noodig, dat men ons deze droevige waarheden bewijze, wij vinden er het bewijs van in ons zelve. Neem uw geweten tot getuige; vraag u zelve: waarom onderhoud ik dit punt van den regel, of van mijne bediening niet, terwijl ik andere punten onderhoud. Indien gij de waarheid wilt bekennen, zult gij antwoorden: omdat het eene mij niet hindert, en het andere tegen mijne zinnen, mijn aard, mijne gewoonten strijdt. — Waarom heb ik de voornemens mijner laatste geestelijke afzondering laten varen, uit het oog verloren? Zij waren zoo gegrond, zoo goed opgevat voor mijn geestelijken voortgang! — Het is zoo; maar zij belemmerden mijne vrijheid van handelen, zij kostten mij te veel moeite. — Waarom verzuim ik zoo dikwijls, mijne overweging met zorg te bereiden en ze goed te doen; spoedig op te staan, en alle gemeenschappelijke oefeningen bij te wonen? — Omdat ik mij geweld moet aandoen. . . . Deze bekentenissen zijn vernederend voor ons. Maar laten wij er den moed niet om verliezen. Laten wij er veeleer aanleiding uit nemen, om onze vurigheid te verlevendigen, om ons te vernieuwen in den geest van versterving en van zelfverloochening. Hoe hardnekkiger de strijd is, hoe glorierijker de zegepraal zal zijn. Laten wij, om in den strijd niet te verzwakken, ons altijd herinneren, dat wij in den religieuzen staat zijn ge-

treden, om geheel aan de wereld en aan ons zelve te sterven, om ons vagevuur op aarde te hebben, om ons aandeel in de gelukzaligheid in den Hemel te vergrooten, en dat dit alles eene gedurige versterving vereischt.

Samenspraak. Met de H. Teresia, die den geest van versterving in zoo hoogen graad bezat.

Oefening ter viering van den Maand-Patroon.

Op een bepaalden tijd zullen de zusters den Patroon trekken, dien zij gedurende de maand op de onderstaande wijze zullen vereeren :

1. Zoodra zij den Patroon ontvangen hebben, stellen zij zich onder zijne bescherming en bidden hem, dat hij Gods barmhartigheid over haar afsmeeke.

2. Zij gedenken dikwijls, dat hij haar, door God, als een vriend, raadsman en beschermer is toegezonden.

3. Zij bevelen zich gedurende de geheele maand des morgens en des avonds aan zijne hoede.

4. Zij beoefenen de deugd, welke haar is aanbevolen en verzuimen ook niet dagelijks eenige gebeden te dier intentie te bidden.

5. Zij beschouwen de Grondspreuk of het maandbriefje, als een woord, haar door God zelve toegesproken, en trachten deze in haar geheugen en haar hart te bewaren.

6. Daags vóór het feest van haar Patroon zullen zij met goedkeuring der Overste de eene of andere versterving oefenen.

7. Op zijn feestdag zullen de Zusters hem door eene naauwgezette naleving harer plichten en godvruchtige gebeden trachten te vereeren.

BLADWIJZER.

	Bladz.
MEDITATIE OP DEN VOORAVOND VAN ELKEN RECOLLECTIE-DAG	3
MAAND JANUARI.	
1 ^{ste} Meditatie: van het H. Hart. Blz. 134	
2 ^{de} Meditatie. <i>Bewoegredenen, kenteekenen en hulpmiddelen van den geestelijken voortgang</i>	7
3 ^{de} Meditatie. <i>De in- en de uitwendige religieuze</i>	10
MAAND FEBRUARI.	
1 ^{ste} Meditatie: van het H. Hart. Blz. 137	
2 ^{de} Meditatie. <i>Naauwkenrige naleving der H. H. Regelen</i>	13
3 ^{de} Meditatie. <i>Over de vurigheid van den geest in den dienst van God</i>	16
MAAND MAART.	
1 ^{ste} Meditatie: van het H. Hart. Blz. 140	
2 ^{de} Meditatie. <i>Apostelschap der Christelijke opvoeding</i>	20
3 ^{de} Meditatie. <i>Over de vurigheid, welke de liefde tot Jezus van ons eischt</i>	23
MAAND APRIL.	
1 ^{ste} Meditatie: van het H. Hart. Blz. 143	
2 ^{de} Meditatie. <i>Hoedanigheden, tot het Apostelambt vereischt.</i>	27
3 ^{de} Meditatie. <i>De lauwe en de ijverige religieuze, beschouwd op haar sterfbed</i>	30

Bij denzelfden Uitgever verkrijgbaar :

Bausart. Jaar van den H. Antonius van Padua of bedenkingen en wonderen voorgesteld aan de dienaars van dien heilige voor elken dag des jaars f 1,—.

Block. Handboek der kloosterlingen voor de oefening der volmaaktheid 62½ cents.

Daems. Het lijdend Hart van Jesus, ons voorbeeld in het lijden. Meditaties voor de vasten 62½ cents.

Dufau. Het brood der Engelen den mensch aangeboden in het allerheiligste Sacrament des Altaars 40 cents.

Fraats. De lijdende en stervende Jesus, uit de overeenstemming der vier Evangelisten, in 208 meditatiën en 32 sermonen van den predikstoel voorgedragen. 8 vol. in 8o. van 350 blz. f 10,— voor f 8,—.

Gaume. Het Angelus in de negentiende eeuw. Lezingen geschikt voor de Meimaand f 1,—.

———— Kort begrip van den catechismus van volharding dat is voorstelling van de geschiedenis, de waarheden, de zedeleer en de kerkdiensten van den godsdienst, sedert het begin der wereld tot op onze dagen 80 cents.

Goffiné. Onderwijs en stichtingsboek of korte uitlegging der epistels en evangeliën voor alle Zon- en Feestdagen des jaars, met de daaruit getrokken *Geloofs- en Zedeleer*, nevens een duidelijke verklaring der bijzonderste gebruiken der Kerk — eene huismis, als ook de levensbeschrijving van verscheidene heiligen. 2 vol. f 2,— voor f 1,25.

Grenade. Overwegingen voor alle dagen der week, voornamelijk op het lijden van onzen Zaligmaker 62½ cents.

Henckens. Korte onderwijzingen over de Christelijke leerling of beknopte uitlegging van den Mechelschen catechismus. 3 vol. f 3,—.

———— De luister van den godsdienst 75 cents.

Honig. Op den dag der eerste H. Communie. Stichtende toespraken 75 cents.

Hunolt. Christelijke zedeleer der evangelische waarheden, aan het christen volk in Zon- en Feestdaagsche sermonen voorgedragen. 25 vol. in gr. 8o. f 30,— voor f 15,—.

Jamar. Ziedaar uwe Moeder. In gr. 8o. van 400 blz. f 1,50.

———— Ziedaar uw Zoon. (ter perse.)

———— Maria, moeder van Jesus. Geschiedenis der Allerh. Maagd en Moeder Gods. Volgens de H. Schriften, de Kerkva-

ders, de Godgeleerden, de gedenkteekenen der Oudheid enz. enz. Met plaat, kaart en stamlijst f 4,—

Laden. De parochiale maand van Maria 62½ cents.

Mertens. Christelijke onderwijzingen en uitleggingen op elke vraag van den Mechelschen cathech, 3 vol. f 3,—

Ozanam. Handboek der godvruchtige dienstmeiden, 75 cents.

Paeps. De ware kloosterstaat voor de religieuzen gelast met het onderwijs der jeugd 75 cents.

De voornaamste feestdagen van het jaar. 62½ „

Paganl. De vrome ziel voor het H. Altaargeheim. Overdenkingen, voorbereiding, dankzegging bij de H. Communie. 75 cts.

De godminnende ziel. Een werkje nuttig voor allen 62½ cents.

Segur. De Derde-orde van den H. Franc. van Assisie. 15 cts.

De wezenlijke tegenwoordigheid. 17½ cents.

Gemeenzame onderwijzingen en avondlezingen. 2 vol. in 8o. f 1.75 voor f 1.10.

De Biecht 7½ cents.

De H. Communie 7½ cents.

Stoëger. S. J. Wenken aangaande de geestelijke oefeningen van den H. Ignatius 25 cents.

Terwecoren. De maand mijner Moeder of de nieuwe maand van Maria 75 cents.

Tschierschke. Gebeden der H. Gertrudis, of de ware geest des gebeds der H. Gertrudis en der H. Mechtilda geleerd door J. Chr. zelve. Uit het latijn vermeerderd met verschildende godvruchtige en aflatrijke gebeden vooral tot Jesus, Maria en Josef. Nieuwste hollandsche uitgave 35 cents.

In linnen bandje 60 „

Idem gekleurd verguld 75 „

Lederen verguld 85 „

Chagrin f 1,75

Vercruyse. Nieuwe practische overwegingen voor alle dagen des jaars, over het leven O. H. J. Chr. voornamelijk ingericht ten gebruike van religieuzen. 2e zeer verbeterde en vermeerderde uitgave. 2 vol. f 2,50.

Wee (Van der) Het leven O. H. J. Chr. en zijner Maagdelijke Moeder Maria, volgens de voorafbeeldingen van het Oude Verbond, de voorzeggingen der Oudvaders en Profeten, de verhalen der H. Evangelisten en de overleveringen der Katholieke Kerk, tot onderricht en stichting voor alle katholieke huisgezinnen, in den geest van den Eerw. Pater *Van Cochem*, uit het hoogduitsch van *J. C. Businger*, 6 deelen in gr. 4o, met twee platen in kleurendruk. zeven platen op gotint papier en 400 à 500 illustratiën en houtsnede platen in den tekst; allen naar teekeningen van de voornaamste kunstenaars. Bij intekening f 12,50.

MAAND MEI.

- 1ste Meditatie: van het H. Hart. Blz. 146
 2de Meditatie. *Bewonderenswaardige gehoorzaamheid
 van Jozef en Maria* 34
 3de Meditatie. *Drievoudige gehoorzaamheid* . . . 37

MAAND JUNI.

- 1ste Meditatie: van het H. Hart. Blz. 149
 2de Meditatie. *Getrouwheid en ongetrouwheid in
 kleine zaken* 40
 3de Meditatie. *Over de deugd van versterking* . . 43

MAAND JULI.

- 1ste Meditatie: van het H. Hart. Blz. 152
 2de Meditatie. *Over de verhevenheid onzer roeping* 46
 3de Meditatie. *Over de onthechting, die Jezus van
 ons eischt* 49

MAAND AUGUSTUS.

- 1ste Meditatie: van het H. Hart. Blz. 155
 2de Meditatie. *Over de jaarlijksche afzondering* . 53
 3de Meditatie. *Men moet altijd bidden* 56

MAAND SEPTEMBER.

- 1ste Meditatie: van het H. Hart. Blz. 158
 2de Meditatie. *Over de drie trappen van verloochening
 of van ootmoedigheid* 60
 3de Meditatie. *Over de voornaamste middelen, om
 de ootmoedigheid te bekomen, en in ons te bevestigen* . . 63

MAAND OCTOBER.

- 1ste Meditatie: van het H. Hart. Blz. 161
 2de Meditatie. *Over de waarde des tijds* 67
 3de Meditatie. *Over het goed gebruik van den tijd* 70

MAAND NOVEMBER.

1 ^{ste} Meditatie: van het H. Hart. Blz. 164	
2 ^{de} Meditatie. <i>Over den zielenijver</i>	73
3 ^{de} Meditatie. <i>Geestelijke Raadgevingen van de H.</i>	
<i>Teresia</i>	76

MAAND DECEMBER.

1 ^{ste} Meditatie: van het H. Hart. Blz. 167	
2 ^{de} Meditatie. <i>Vreugde en droefheid</i>	79
3 ^{de} Meditatie. <i>Over de versterving als verplichting,</i>	
<i>nithoofde onzer aangeboren zinnelijkheid</i>	82
<i>Oefening ter viering van den Maand-Patroon</i>	85